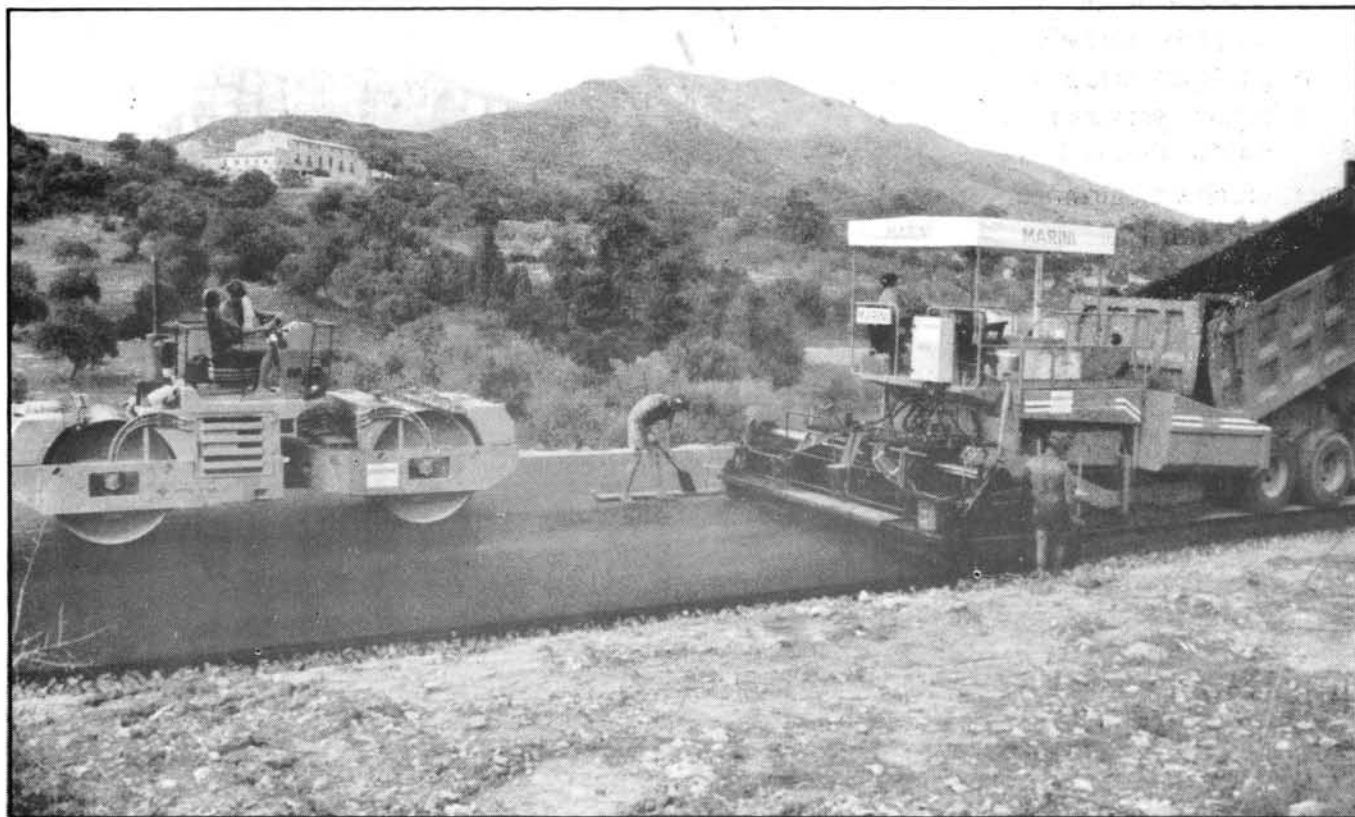

BELLPUIG

ARTÀ

PRENSA
FORN

21 SETEMBRE 1991 N° 441 - ANY XXXII - REVISTA QUINZENAL (150 pts.)

La nova carretera Artà - Can Picafort

El tram entre Artà i el creuer de la Colònia de Sant Pere està, a hores d'ara, asfaltat. Les àmplies modificacions del traçat fins a Son Serra farà oblidar ràpidament l'antiga carretera. La passada final d'acabat no es donarà fins a la conclusió total de les obres.

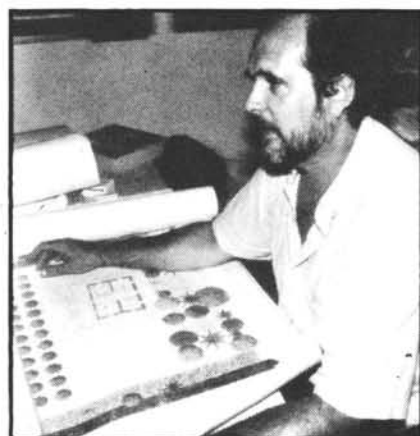
José Gasco, brigada

L'ascens a brigada del fins ara sergent de la Guàrdia Civil José Gasco l'obliga a un trasllat a un altre destí de Mallorca.

Inici de curs a EGB

Un inici normal amb el transport dels alumnes de la Colònia encara no resolt. A secundària podrien retardar el començament.

Mateu Carrió i el Teatre

L'autor del projecte del Teatre Municipal explica, en una entrevista, les característiques d'aquesta obra tan singular.

L'olla municipal

I no és cap ironia, sinó un reflex del que és. La sort ha estat anar-ho descobrint a través de la sèrie d'entrevistes amb els grups polítics municipals, inacabada encara. Una olla amb un bon arròs, gustós, variat, de bon color. Un arròs viu i nutritiu.

Com anam veient, els nostres polítics són mestres en el joc de no acabar de dir i els del PP no en són una excepció: s'aclarirà mai la veritat dels intents d'alternatives al govern en minoria dels Independents? O dit més bé: s'aclarirà mai per boca dels grups?

Però també són mestres en el joc de dir molt, a vegades sense tèmper-se'n, més enllà de les paraules. Així, les dues primeres intervencions dels regidors populars, una de cada un, ens deixen en l'estupefacció. És clar que qui s'erra de comptes podríem ser nosaltres, i no ells, però a la cartilla habitual dels comportaments polítics estranya que un **vàrem perdre nosaltres** tan clarament admès no tenguí cap repercussió sonada, com per exemple la dimissió, com a mínim, el silenci; estranya que "tres d'abans sigui igual a dos d'ara", per dir-ho en poques paraules, i així justificar no només una pèrdua electoral, sinó un ascens de l'adversari que ells mateixos triaren i es cuidaren d'atacar; estranya que l'abstenció en les locals es recordi sense lligar-la als bons resultats per al mateix partit en les autonòmiques.

L'estupefacció continua en llegir les explicacions amb què es justifiquen de no fer res en relació als fets que denuncien en urbanisme: **mànigues llargues en unes coses i en altres no és una acusació tan forta** que, de ser certa, no els hauria d'aturar res ni ningú d'intervenir i aturar-ho; però si no és certa es pengen, ells mateixos, la corda al coll que altres tibaran **quan sigui el moment oportú**, naturalment. Però és clar que qui s'erra de comptes podríem ser nosaltres, i no ells.

Com també ens podríem equivocar nosaltres, i no ells, de creure impresentable la seva actitud en el tema de la piscina després d'haver seguit la seva indicació i anar a confirmar amb la farmacèutica la qüestió de la salubritat de l'aigua. Si la resposta obtinguda no és una galdada en plena cara, ens equivocam de dalt a baix.

Però no tot és d'aquest color. És interessant ajudar a descobrir les opinions veritablement interessants i positives d'un grup municipal que acostuma a tenir mala premsa. Els hem sentit a vegades que se'n queixen i és que les opinions poden ser molt distintes, però sempre han de ser respectuoses. Des d'aquesta perspectiva, tant de valor tenen les d'ells com les de qualsevol altre grup i per a tots hi ha la tribuna de les nostres pàgines oberta.

Opinió

Pep Silva està de moros fins als...

Les institucions polítiques i les persones que les componen, a nivell local els regidors, juntament amb la seva teòrica funció d'administrar i expressar les aspiracions socials i polítiques de la societat a la qual diuen servir, voluntàriament o involuntàriament aconsegueixen una altra funció recíproca que és la d'influir, modelar i "educar" aquesta mateixa societat que governen i són per a molts de ciutadans el mirall on es reflecteixen. Aquesta segona funció tan legítima com perillosa planteja la necessitat que la ciutadania tenguí una constant vigilància i control, una esperit crític sobre l'actuació pública dels electes, els miri amb lupa i no els permeti "vendre motos sense rodes". De no fer-ho així, els resultats poden ser catastròfics.

La glopada anterior surt a llum per l'inadmissible missatge racista, insolidari (i per tant antisocialista) i, per si fos poc, masclista que va deixar caure el portaveu socialista en el darrer plenari. Sempre hi ha qui defensa arguments per justificar la insolidaritat, però plantejar altres genèriques prioritats sense definir-les i defensar que el nostre poble "no té cap obligació" amb els saharauis (i supòs que per extensió amb la resta del 3er. món) no revela massa esforç mental. Tal opinió tans sols pot caber en una mentalitat estreta, ignorant del nostre recent i mal liquidat passat colonial i no exempta de mala voluntat. Aquesta actitud és més inadmissible, i pren tonalitats de cinisme, en boca d'un regidor que defensa acríticament i sistemàtica les actuacions de l'actual govern de l'estat, que, ben igual que les anteriors de la UCD, abasta l'estat marroquí de l'armament que usa per arrasar els saharauis i, si importa, el propi poble marroquí.

La col·laboració que els artanencs i artanques han prestat amb iniciatives d'ajuda i solidaritat internacional a poblacions de països tan diversos com Nicaragua, Sahara, Romania o Irak permet suposar que les molèsties genitals del Sr. Silva són un cas aïllat, gens representatiu i difícilment transmissible per contagi en un poble amb una bona higiene mental. El tractament més adequat en aquests casos acostuma a ser una rectificació pública.

Julen Adrián

La reliscada de l'any

És curiós que un tema amb tant poc pes específic reclami tanta atenció. En què devia pensar el senyor Silva després de la votació de l'ajuda als saharauis? No se li varen ocórrer arguments més solvents, entre tants com n'hi havia? I si ja estava votat i decidit, per què no callar i acceptar la derrota, mínima i sense més transcendència?

Nervis? Tensió? Al fons de tot, els regidors també són persones i, com tothom, a vegades rompen un plat. El problema és que, de l'escó de regidor estant, l'estrèpit és més fort.

Revista quinzenal
Núm. 441, 21 setembre 1991

Redacció i Administració:
Rafel Blanes, 10. Artà.
Tel. 835033 (contestador automàtic)
Dipòsit legal: PM 57-1969.

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, A. Artigues, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteva, J. Esteva, M. Gelabert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, J. Morey, F. Munar, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous, A. Tur, A. Vives.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, M. Morey, Ll. Forteza, Ana. Mª Moreno, F. Genovard.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Imprimeix: Gràfiques Llevant. Ciutat, 55. Artà. tel. 83 66 04

A punt d'acabar l'asfaltatge del primer tram La nova carretera Artà-Can Picafort

Julen Adrián.- En aquests dies s'està asfaltant el tram del coll de Morell fins al creuer de la Colònia i es podrà circular amb més comoditat per aquesta carretera abans que acabi aquest mes. Les obres, als dotze mesos d'iniciades, continuen cap a Can Picafort.

En aquestes obres s'han mogut uns 400.000 metres cúbics de terra i roca, 100.000 dels quals en l'excavació del coll de Morell, l'altura del qual ha devaltat 22 metres. La resta dels moviments de terra ha estat feta per realitzar nombrosos replens, alguns d'uns de 10 metres d'altura com el de davant les cases de Morell. Els treballs, començats el passat mes de setembre, tenen un plaç d'execució d'un any i mig i hauran de concloure en la primavera de l'any pròxim. Sis camions fan 240 viatges al dia -4 a la hora-, 25 treballadors componen la plantilla de la obra i fan 10 hores i mitja. "No son massa, però el pitjor és la pols i la calor", diu Francesc

Xavier Forteza, un dels treballadors que ha estat regulant el trànsit durant aquests mesos.

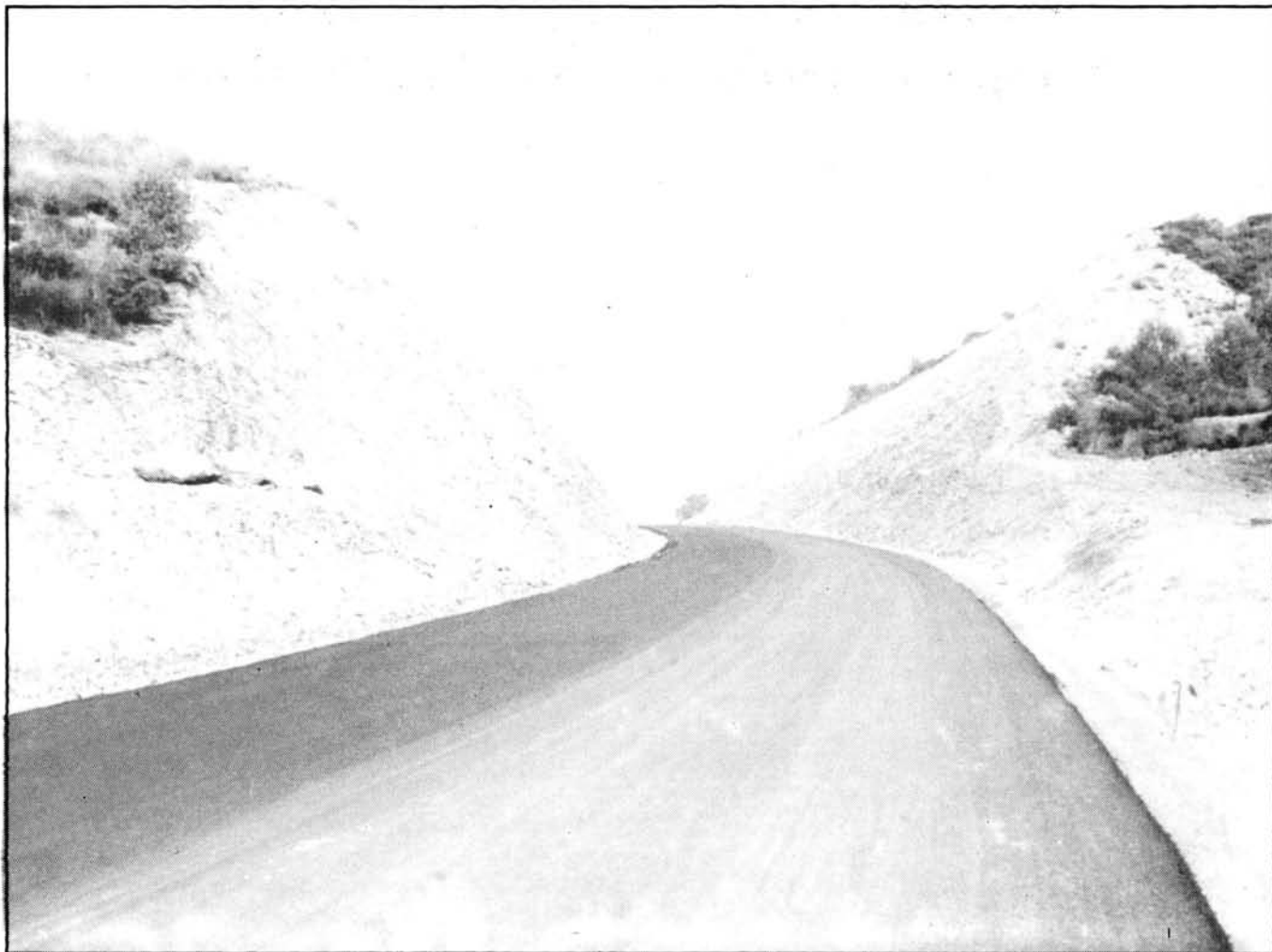
"Mentre durin les obres nosaltres no garantim la seguretat dels vehicles que van a més de 40 per hora. Amb el pis que hi ha ara, abans de l'asfalt, no es pot córrer més perquè no es pot controlar el vehicle" ens assegura Francisco Sánchez, l'enginyer tècnic d'obres públiques encarregat de l'obra; "L'altre dia, un cotxe que davallava a més de 130 va perdre el control i se'n va dur per davant una moto. Va morir el motorista i quedà molt greu l'acompanyant".

El traçat fins al creuer de la Colònia gairebé no ha respectat el que existia prèviament i s'han llevat gran quantitat de revolts. Fins al creuer de Son Serra, tram de 14 km., les obres afecten en major o menor mesura el traçat; però a partir d'aquest creuer fins a Ca'n Picafort solament seran de reposició de pis, adecentat i neteja de voreres.

El coll quasi ha desaparegut i el resul-

tat serà una via de 11 m. d'amplària, amb un bon pis, ràpida, segura i, també, despersonalitzada, amb un fort impacte ambiental i que ha perdut gran part dels encants, (també de les incomoditats), de la vella carretereta de muntanya, estreta, amb tan sols 5 m. d'amplària que entre voltes i revolts pujava pel coll i arribava fins Artà entre paret seca i densa vegetació per les voreres.

Un primer resultat de les obres és que, tot i les molèsties que encara causen, ha augmentat el trànsit de vehicles pesats que abans preferien passar de la zona d'Alcúdia a la de Llevant per altres carreteres evitant les dificultats que trobaven abans. Tant l'enginyer com Llorenç Català, encarregat de l'obra que executa l'empresa Melchor Mascard, coincideixen que, paradoxalment, malgrat la nova carretera sigui més ampla i segura que la vella, els accidents que s'hi produeixin seran possiblement més greus perquè la velocitat serà molt més elevada que en la carretera

vella, i augmentarà el trànsit. Aquest augment ja s'ha començat a notar i ha estat una de les majors dificultats de l'obra, ja que encara que han col·locat un cartell en la desviació de Manacor anunciant possibles retencions de trànsit i animant els conductors a desviar-se per aquesta ruta alternativa cap a Sant Llorenç o Manacor, són pocs els que així ho han fet i s'ha mantengut un dens trànsit durant tot l'estiu.

A part del desgraciat accident del mes d'agost, no s'han hagut de lamentar més desgràcies, encara que el desembre i gener, en el començament de les obres, varies vegades varen aparèixer les màquines (bulldozers, retroexcavadores, motonivelladores i excavadores) amb els vidres trencats. L'excavació del coll ha proporcionat roca d'excel·lent qualitat per fer els nombrosos replens, i la terra que no servia per a aquesta funció ha estat abocada a les velles graveres de Son Fortè.

Aquesta carretera travessa tres zones incloses en el catàleg d'àrees Naturals que va aprovar el Parlament: les Muntanyes d'Artà, Sa Canova, Na Borges i les dunes de Son Real. Segons Llorenç

Català, encarregat d'obres de l'empresa Melchor Mascaró, els adjudicataris del projecte han tengut gran cura per salvar el màxim d'arbres i això ha provocat alguns replantejaments de l'obra en el tram del creuer de la Colònia a na Borges. Les velles oliveres que hagueren de ser arrabassades han estat replantades novament en altres indrets, com devora el restaurant El Cruce, passat Manacor, a la carretera de Palma, i qualcuna d'elles està previst que sigui replantada a l'entrada d'Artà en el petit jardí que rematarà la carretera.

Segons l'enginyer, en la indemnització que la Conselleria d'Obres Públiques ha pagat a tots els particulars expropiats, està inclòs el preu de les parets seques i altres tancaments de les finques i correspon ara als propietaris dels terrenys el cost dels nous tancaments, per això no n'hi ha cap garantia que aquest es realitzi segons la manera tradicional en què se solia fer. A més els nous talussos que hi ha al llarg de la nova carretera ho dificulten en molts de llocs. Les noves voreres i talussos es recobreixen amb una capa de terra vegetal i els responsables de l'obra esperen

que amb les primeres pluges sortirà vegetació espontàniament. El projecte no contempla més replantació que la de pins en una petita zona al graó realitzat a mitja altura de l'excavació del coll, devallant cap a Morell a la dreta.

El que sí garanteixen els responsables de les obres és que la nova carretera estarà ben drenada ja que han realitzat vuit ponts i seccions hidràuliques, col·locat passos per a l'aigua amb amplies canonades de 1m. de secció per les quals les torrenteres desaguaran sense dificultat. No està prevista cap actuació en el torrent de Na Borges encara que el Servei Hidràulic està estudiant una futura intervenció perquè l'actual pontet de devora la gasolinera té un ull que les successives torrentades han demostrat que és insuficient.

En el creuer de la Colònia de Sant Pere la nova carretera tindrà un carril de sortida i un altre de desviació que evitaran les dificultats que hi havia fins ara per voltar i també milloraran la visibilitat. A l'entrada de la nova carretera a Artà estan pràcticament acabades les obres d'un nou petit jardí que

embellirà i donarà una bona primera impressió als que arribin al poble.

L'obra té prop de 500 milions de pressupost i en paraules de Francisco Sánchez "vol millorar les comunicacions entre la zona d'Alcúdia i la de Llevant, on també està en obres el tram Artà-Coll d'Artà i ja estan adjudicades i a punt de començar les de Capdepera-Son Servera i Son Servera-Sant Llorenç. Era una zona on no s'havia actuat des de fa 20 anys i que tenia la xarxa de carreteres en molt mal estat".

Segons Toni Muñoz, portaveu del GOB a la comarca de Llevant, "és necessària l'elaboració d'un Pla de Carreteres on s'especifiquin i s'argumentin les obres prioritàries i responguin, a més de a les demandes produïdes per l'increment del trànsit, a les característiques pròpies de l'illa". Per al grup ecologista "les grans carreteres, autovies i autopistes no són apropiades per a una illa petita com Mallorca, on l'impacte produït per aquestes grans obres d'infraestructura és encara

més greu que en altres contextos". També denuncia que els estudis d'impacte ambiental no s'exposen al públic i la Conselleria d'Obres Públiques no aplica amb rigorositat aquests estudis perquè, com en aquest cas, no es fa responsable de minimitzar l'impacte de les obres, deixant per exemple al criteri dels particulars la restitució de parets seques i marges o permetent forts impactes visuals com succeeix en el Coll de Morell.

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

(i pastisseria, i altres...)

Despatx central: Rafel Blanes, 51. Artà. Telèfon 83 61 72

Què pots contar, després del primer dia d'escola?

Mónica Gil Téllez.

Vaig al col·legi Sant Salvador i faig cinquè de bàsica. El primer dia d'escola va ser divertit. Vàrem pujar a l'escola i ens vàrem conèixer. Després a moltes ens varen enviar al pati a jugar. Vàrem jugar a moltes coses. Després del pati vàrem fer feina. Em va agradar molt, i a la una vàrem sortir.

Maria del Carme Gili.

Faig cinquè de bàsica, al col·legi Sant Salvador. El primer dia d'escola va ser molt divertit. Varen venir molts de companys nous i la mestra és molt simpàtica. Li diuen Catalina. Sortírem al pati a les deu i mitja i vàrem jugar a moltes coses. Després pujàrem a l'escola i fèrem les avaluacions inicials de matemàtiques i una lectura. Després recollírem i vàrem sortir.

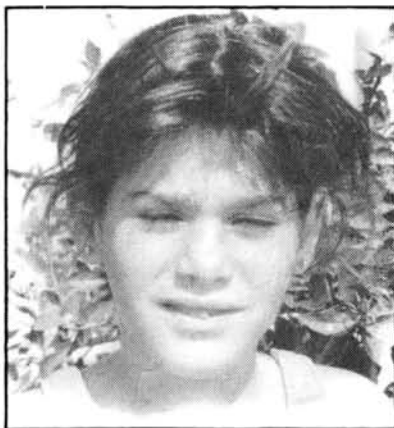
Sara Obrador Lucas.

El començament de curs a Sant Bonaventura ha anat molt bé. Ara faig vuitè, que és el darrer any d'escola. Hi ha dues professores noves, una d'anglès que és molt simpàtica, i una altra de català i socials que també ho és. Estic preocupada perquè el curs de vuitè és més difícil que els altres i no sé si el trauré.

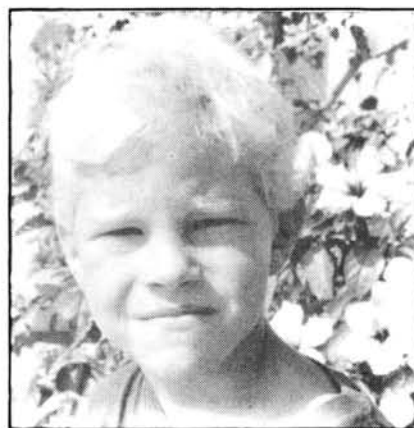
Francesc J. Barbón Grillo.

Ha anat tot molt bé, però crec que ho tindrè difícil perquè m'han dit que setè és el curs més difícil per jo. Aquest any tenc dues professores noves. La d'anglès i la de català i socials. Una altra novetat són les noves normes de comportament dins el col·legi. Vaig a Ca's Frares, al Sant Bonaventura.

Alexandra Garat.

Faig segon d'EGB a Na Caragol i el començament m'ha agradat molt. No m'ha agradat que no hi ha cap alumne nou, tots els que han vingut van a altres cursos. Tenc la mateixa mestra que l'any passat i una de les coses que més m'agradarà fer són els racons. Aprendre a multiplicar me pareix que ha de ser el més difícil perquè l'any passat vaig aprendre la taula del dos i em va costar molt.

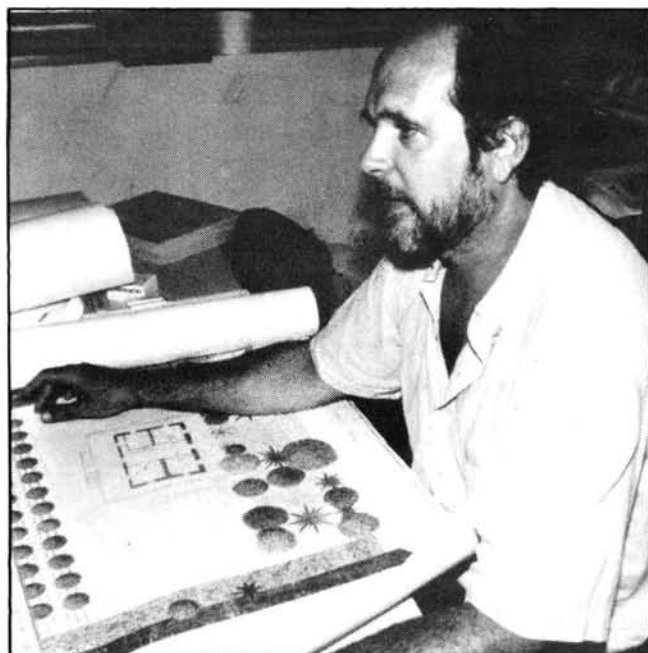
Edy Richart Sasse.

Vaig a Na Caragol i faig primer d'EGB. Tenc un mestre nou que li diuen Toni, i és de Pollença. Serà un curs difícil perquè he d'aprendre a llegir i a escriure, que encara no en sé; però estic content perquè ja no importarà que mu mare me llegendesqui contes i així no se cansarà tant.

El projecte del Teatre Municipal

Mateu Carrió Muntaner, autor del projecte

Jaume Morey.- El dissabte dia 8 de setembre va ser presentat a Na Batlessa el projecte de construcció del Teatre Municipal en un acte al qual hi assistiren les autoritats insulars i municipals. En la passada edició ja oferírem un reportatge fotogràfic de la maqueta, però avui hem cregut interessant de demanar més detalls a l'autor del projecte, en Mateu Carrió, arquitecte municipal.

Bellpuig.- Ens podries fer una descripció de l'edifici?

Mateu Carrió Muntaner.- És la darrera peça arquitectònica d'un conjunt més gros, que és Na Batlessa. El projecte presentat no és només d'un teatre, sinó que contempla també una actuació urbanística per rompre les barreres que impedeixen fins ara la connexió del barri Teulera/Bellpuig amb el centre, més necessària ara per l'existència d'aquest nucli cultural.

B.- I l'edifici en si?

MCM.- El volia de formes simples, molt simples, pel lloc on

s'ubica. I que funcionàs òptimament en els usos que se li demanin. No ha de ser just un teatre-cine, que serà l'ús fonamental, sinó que tindrà altres possibilitats: disposa de dues sales grans de suport o complement a activitats que ja no caben a l'edifici de Na Batlessa, i que són la sala polivalent damunt el hall i la que dóna al llarg del passeig dels tarongers. Totes dues poden funcionar independentment del teatre. Per altra part s'ha intentat no caure en les deficiències d'una sèrie de teatres que he visitat abans de fer el projecte. Com a anècdotes curioses, per ex-

emple, l'Auditori, que és el més gran de Mallorca, no té cabines per al maneig de la il·luminació; o el Principal de Palma que té l'escenari amb trespol de formigó que impossibilita el treball des de daval... L'escenari? L'espai escènic té més de 12 metres de fondària i gairebé 22 d'ample (amb un màxim de boca de 15). L'altura pot arribar a ser de 13 metres des del trespol a la pinta, més una fossa d'aproximadament 2'5. L'altura de la boca pot ser de 6 metres. Crec que serà un dels més grans de Mallorca.

També és important la possibilitat

* ANGLÉS
* ALEMANY
* FRANCES
* ESPANYOL
(per a estrangers)
* CATALA
(per a estrangers)
* ANGLÉS A
ANGLATERRA
(nins i adults)

Classes individuals i en grups reduïts
GERALD VINCENT
ESCOLA
D'IDIOMES

Plaça Conqueridor, 11 - VILA
Telèfon: 83.50.14

* EGB, BUP, COU
* CURSOS
PER A EMPRESES
(bancs, hotels, etc.)
* Preparació exàmens
(F.C., E.O.I., Turismes, etc.)
* Traduccions.

de comunicació directa entre els punts de feina bàsics, que són l'espai escènic, els ponts d'escenari i les cabines, mitjançant uns corredors a distints nivells situats a un costat de la sala i als voltants de l'escenari, que també disposa d'entrada directa des de fora. Igualment importants són els quatre espais diferenciats destinats a camerini, tallers, etc. Disposa també d'un aljup d'aigua per al sistema contra-incendis, dotat de la maquinària adequada.

B.- A la presentació parlaves de 446 butaques i se't va objectar si serien poques...

MCM.- Jo no crec que siguin poques. Tampoc no ho creu el Director General de Cultura, que m'ho va comentar després. La cosa no és simple i en aquest projecte, com a gairebé tots, s'havia de comptar amb uns condicionants forts: l'amplària exacta que té el solar, ni més ni menys. Després, la coberta per a aquesta amplària, que suposa cobrir un llum de 16 x 40 metres aproximadament, sense cap columna enmig. A més s'ha integrat amb el passeig lateral de manera que les columnes van alineades amb els tarongers. S'havia d'aconseguir una sala gran i uns espais perimetrals (al costat i a davant) que fossin d'unes mides que els fessin utilitzables. Encara més: escales d'emergència, locals de servei, etc.

La quantitat de butaques resulta del joc de repartir l'espai entre escena i pati, tenint en compte les normes de seguretat. Per venturas s'hi podrien afegir un centenar, o més, de cadires, però això requeriria més amplària d'escales i, per tant, reducció d'escenari i no crec que això sigui desitjable. I encara hi ha un altre argument: no serà l'únic espai municipal disponible per a espectacles ja que també hi haurà els espais exteriors amb graderies de Na Batlesa i el poliesportiu cobert. Aleshores cada un tindrà les seves possibilitats i és preferible no malgastar en la duplicació d'alternatives. No és tan simple, això del nombre de butaques.

B.- Aquestes sales que han de jugar un paper tan important...

MCM.- Són dues, com he dit. La polivalent té gairebé 150 m² sense cap element estructural que molesti, totalment diàfana que permetrà molts d'usos i descongestionar l'edifici ja existent. Situada sobre el hall d'entrada al teatre, s'hi accedirà també des del passeig de tarongers, a peu pla. La segona va paral·lela al passeig de tarongers, i té poc més de 80 m², també diàfana, que podria permetre la instal·lació d'un bar, a pis del passeig.

B.- T'he sentit comentar que la coberta és una mica especial, i espectacular...

MCM.- La que tancarà el gran espai de pati de butaques, escenari i cabines és una estructura a base d'una malla de tub metàl·lics que exigeix una exacta modulació: piràmides iguals travades entre si per formar un cos sòlid que reposarà sobre el perímetre de l'edifici. L'altura de les piràmides permetrà que el personal de servei pugui circular-hi i això amplia les possibilitats escèniques. Sobre la malla hi van unes plaques de polietilè expandit que és un material molt lleuger i altament aïllant, revestides a dalt i a baix per una capa metàl·lica. Uns quatre centímetres de gruixa, en total.

B.- M'imagín que t'hauràs assessorat...

MCM.- És clar. En plantejar-me qualsevol projecte i sobretot si es tracta d'un tema poc freqüent, com pot esser un teatre, un poliesportiu, un hospital... el primer que faig és recollir i estudiar la màxima informació per intentar arribar a un bon resultat. I en vaig recollir molta, d'informació, de teatres existents, pràcticament tots els de Mallorca, entre els quals l'Auditori i el Principal de Palma, per estudiar-ne les virtuts i les deficiències. També a fora de Mallorca, a Barcelona, de distinta tipologia. També he tengut moltes converses amb gent de teatre. La sorpresa agradable era que l'avantprojecte ja els feia una bona impressió, tot i que em feren moltes suggerències. Jo he tengut en compte tot això i en certa manera han contribuït al projecte.

B.- Parlaves de fases, per a la construcció.

MCM.- Sí, de dues. La primera seria l'estructura total, les façanes, la coberta i les dues sales grans. La segona seria acabar l'interior amb les subfases que siguin necessàries.

B.- També se't va demanar sobre l'evacuació de pluvials.

MCM.- Les que s'han d'evitar són les que ara queden dins les fosses

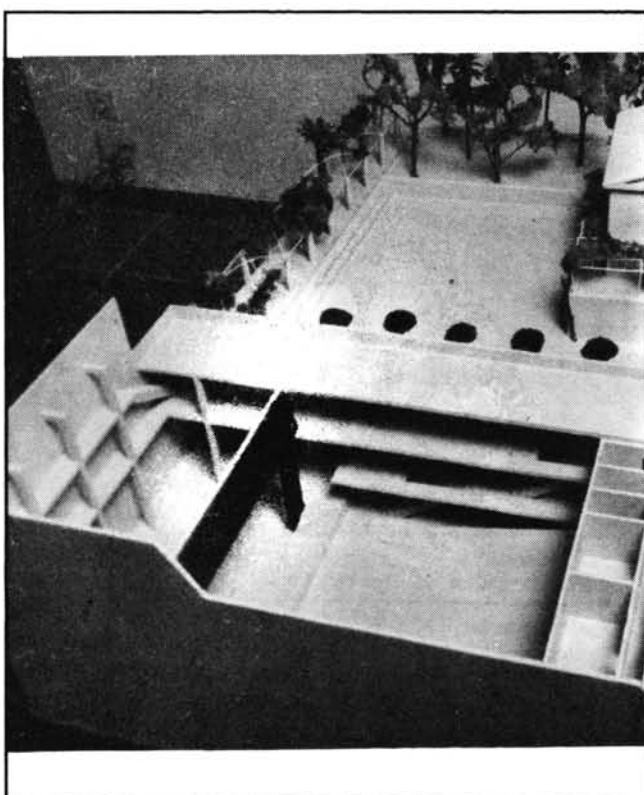
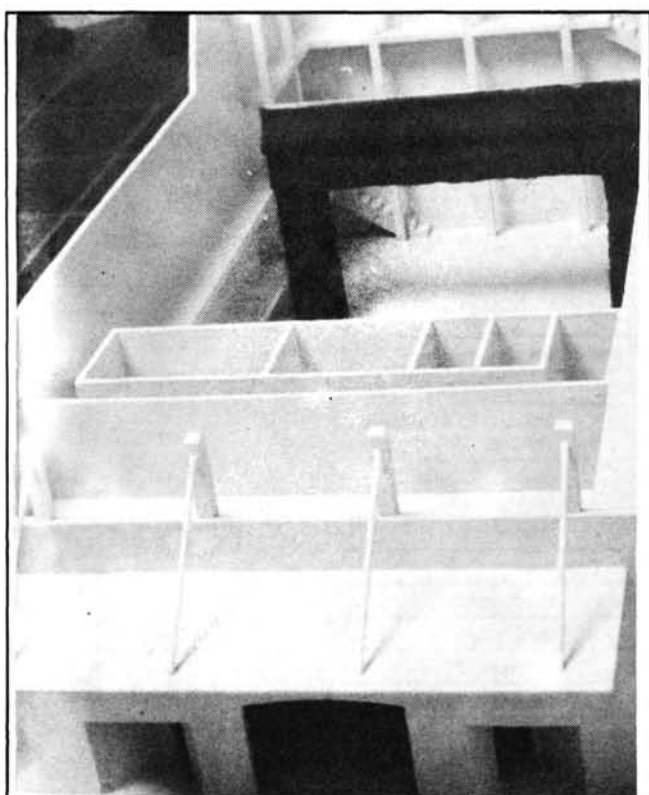
amb graderies de Na Batlessa, que hi queden perquè el passeig de tarongers fa de dic. S'ha d'aconseguir que a la placeta d'entrada no hi quedi més aigua que la que hi plogui a damunt. Les aigües del passat onze d'octubre demostraren que el dic no deixa passar aigua a la zona on s'hi ha de construir el teatre. Si la síquia no bastàs, s'ha de disposar de sortides que, en un moment determinat d'avenguda extraordinària, desviïn l'aigua per sobre la síquia, carrer Teulera avall; o eixamplar la síquia.

Jo no crec que hi hagi d'haver problemes, si tenim en compte que el projecte contempla l'aïllament de la capsa de l'edifici, que va enterrada més avall que el nivell d'accés.

B.- Què ens pots dir del cost?

MCM.- L'he previst d'uns 60 milions la primera fase i uns 40 per a la segona, però aquesta depèn molt de la qualitat i quantitat dels materials i equipaments que s'hi instal·lin, però amb aquest import jo crec que pot quedar una cosa digne i eficaç. Financiació? No em correspon a mi,

però sé que es fan gestions i jo mateix n'he fetes: vaig passar uns dies de vacances al Parador Nacional del Pirineu Aragonès on vaig coincidir casualment amb el ministre de Cultura Jordi Solé Tura, amb qui compartim amics comuns, i li vaig parlar del tema. Li va agradar i quedàrem per a una entrevista a Madrid. Hi ha vies de financiació que l'Ajuntament ja es cuidarà d'aconseguir, però jo no crec que sigui un somni, la construcció del teatre...

Integrants del grup del P.P.

Conversa amb Joan Sureda i Joan Amorós

Julen Adrián.- Continuant la sèrie d'entrevistes amb les forces polítiques amb representació a la Sala, demanem ara als dos regidors del PP el seu punt de vista sobre l'actualitat municipal. Un consistori que està resultant prou diferent de les previsions que es varen fer tant abans com després de les eleccions i que cada vegada més agafa les característiques d'una partida de mus que potser acabi decidint-se a les parelles.

Bellpuig.- S'han acabat ja els rumors que volfeu dimitir pels mals resultats electorals...

Joan Sureda Vives.- No ens ho vàrem plantejar seriosament, això de la dimissió. Hem reflexionat molt sobre els resultats i creim que no ens ha guanyat ningú, vàrem perdre nosaltres perquè la gent no va fer la feina que tocava a la campanya. Nosaltres podem fer el mateix amb tres regidors que amb dos, tal com està el mapa polític del poble.

Joan Amorós Negre.- Molta gent nostra es va abstenir...

B.- Es senten rum-rums de formar una majoria alternativa al grup Independents que ara governa. Què hi ha de cert en tot això?

JSV.- És completament fals. Nosaltres ens abstenguérem en l'elecció de batle pels motius que vàrem exposar i eren que en les

conversacions que tenguérem no ens donaren raons suficients per votar-los. A part d'això nosaltres l'únic que sabem d'intents de formar un nou govern és el que hem llegit als diaris, però nosaltres no hem tengut contactes amb ningú, amb ningú hem parlat d'això. Els altres no sé què hauran fet.

JAN.- Jo crec que la forma de govern que ara impera a l'Ajuntament no pot durar molt. Els de CB s'han de definir per un sector o l'altre. Pareix que els ajuden actualment però s'han de decidir d'una vegada. Un govern en minoria com el que governa actualment creim que no pot existir i no és bo. per a l'Ajuntament.

B.- Dèieu que no heu parlat amb ningú, però els de Convergència afirmen haver parlat amb tots i, a

més, haver rebut ofertes d'altres.

JAN.- Nosaltres no hem parlat amb ells per res ni abans ni després de l'elecció del batle.

JSV.- Deim que el govern és inestable perquè fins ara els assumptes que s'han tractat han estat de molt poca rellevància i per això no hi ha hagut problemes. Mai no se sap quan poden arribar els problemes, però els pròxims presupostos en podrien ser l'ocasió si no arriben a un consens amb qualcú.

JAN.- Els problemes arribaran l'any que ve, a veure què passa amb els pressupostos i amb tots els doblers que estam gastant ara.

B.- Per a vosaltres és una situació interessant aquest divorci entre Independents i PSOE?

JSN.- En contra del que diuen els del PSOE quan parlen de la

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL 55 58 11

Massey-Ferguson. Tractores	
CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEN	Motosierras
GAMARA	Pulverizadores
GASPARDO	Barra de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

BATLE

prepotència dels Independents, això no és res en comparació amb la que hi havia ara fa 4 anys quan governaven amb ells. Per a nosaltres ha canviat a millor; per exemple, al darrer plenari varen admetre que nosaltres havíem presentat en el 90 la proposta de dedicar una plaça a "Sarasate".

JAN.- Han suavitzat la forma d'actuar. Les propostes que fèiem no es duïen a terme mai a no ser que ells les proposassin. En política, com en totes les coses, sempre s'ha de tenir una certa esperança que les coses canviïn.

B.- El vostre partit està absorbint el centre polític i el CDS és quasi difunt, però al poble us ha sorgit un seriós competidor...

JSV.- Per a nosaltres no és cap competidor perquè no té cap recurs ningú, ni al Govern Balear, ni al Consell, ni al govern de la nació. No tenen representació enlloc i s'han de limitar a fer costat a un o altre amb els seus dos vots.

B.- I la vostra Unió Artanenca, va néixer morta?

JAN.- La idea nostra va ser unir tot el centre dreta i aquí ha sortit CB que ha volgut presentar-se ella tot sola. Mentre això es mantengui aquest Centre Balear-Unió Artanenca no tindrà continuació.

JSV.- De moment més que mort el deixam adormit, pot ser que en quatre anys...

B.- També heu fet ullades al PSOE...

JSV.- No entenc això de les ullades. Si ho dius perquè hem votat

Joan Sureda Vives

plegats amb ells qualche vegada, és ben necessari que canviï la mentalitat de la gent que encara pensa en termes de dretes i esquerres, PSOE i PP. Nosaltres hem anat cap al centre, però el PSOE també, de manera que a Balears ja no hi ha cap partit de centre que sigui significatiu. Inclús a nivell nacional, el govern de la nació passarà en el futur, pot ser en aquesta legislatura, per pactes molt seriosos entre el PP i el PSOE. Volem demostrar que més que fer política de partit som persones que volem votar i col·laborar amb les propostes que ens paresquin bones i raonables sigui qui sigui el que les faci. Feim més coses que queixar-nos per les actes, com dèieu al darrer **Bellpuig**.

B.- Aquesta profecia a Artà ho té difícil, però el vostre objectiu és aconseguir un enteniment amb el PSOE i qualcú més?

JAN.- El tema és que CB s'hauria

de definir, però amb nosaltres de moment no hi ha parlat ningú.

JSV.- De totes maneres volem que quedi ben clar que no tenim cap interès de desestabilitzar ningú. Si els Independents governen en minoria ells sabran per què ho fan i per ventura seria bo que continuïn en minoria perquè així l'oposició tindrà molt més "chances" per poder fer qualche cosa.

B.- Durant la campanya electoral dèieu que vosaltres col·laboràveu en les realitzacions de l'Ajuntament aprofitant les vostres influències al Govern i al Consell. Què els estau demanant ara?

JSV.- Aquest més hi ha una renovació de la junta local del partit i ens estam dedicant completament a això. Quan surti la nova directiva ja ho discutirem. Ara, per exemple, hem realitzat gestions per solucionar el problema del transport escolar.

millor.

Telex 69565 VGOR E

G.AT. 820

C/ Binicanella, 12 Tel. 58 5515/52 CALA MILLOR
Ctra. Cala Agulla, 19 Tel. 56 40 17 CALA RATJADA

NUEVA YORK. (sólo avión) desde41.500 pts.

Hotel-avión-traslados y visita a la ciudad 9 d.....115.500 pts.

BRASIL. salidas 9-16-23 octubre.

Especial desde Palma 99.500 pts.

Incluye hotel 5 x 8 días. H/D avión-traslados.

SANTO DOMINGO. desde..... 117.900 pts. 9 días.

Incluye avión ida/vuelta, estancia en el hotel, traslados en bus privado, asistencia de guías y seguro de viaje.

GRECIA. A su calcance desde Palma 59.900 pts.

Incluye avión, traslados, 7 noches hotel, mini crucero, excursiones.

CIRCUITO AUSTRIA VISION 89.900 pts.

Incluye 3 noches en Viena y 4 noches de circuito en M/P, avión y traslados.

PUENTE DEL PILAR EN ANDORRA.

Del 11 al 12 de octubre 16.000 pts.

"SUPER OFERTA" - TENERIFE.

Por el precio de solo vuelo28.000 pts.

Incluimos: App. GRATIS 5 días en aloj. desayuno, traslados aerop/hotel/aerop, seguro turístico.

B.- Pensau influir en qualque sentit respecte a les NNSS que encara estan pendents de ser aprovades per la Comissió Insular d'Urbanisme?

JSV.- Nosaltres no hem fet ni farem res en contra de les NNSS. Voldríem que estiguessin aprovades fa estona perquè preferim que n'hi hagi amb mancances o amb coses que no ens agraden, que no n'hi hagi perquè això l'únic que duu és un abús. Perquè es fan moltes coses que són il·legals; ja les vàrem denunciar fa temps a l'Ajuntament i encara són allà i n'hi ha moltes més i es continua fent el mateix. No ho hem de dir a un diari sinó a l'Ajuntament quan sigui el moment oportú, encara que l'Ajuntament no fa, en absolut, cas de les nostres queixes.

B.- Podeu denunciar-ho al jutjat, hi ha vies legals, recursos, contenciosos, demanar interdictes d'obra...

JSV.- Nosaltres podem censurar i dur el control de la majoria municipal, que tènem llargues en unes coses i en altres no, però no volem anar contra persones individuals.

JAN.- No tenim coses personals i la nostra missió no és anar al jutjat, això ho ha de fer l'Ajuntament.

B.- Canviant de tema, vosaltres que teniu bo, heu pensat demanar a Jerónimo Sáiz, el Conseller d'Obres Públiques del Govern, qualque mesura per minvar l'impacte paisatgístic de la carretera d'Alcúdia?

JSV.- El primer que s'ha de fer és acabar la carretera. De moment hi ha impacte, però ja veurem com queda. A l'entrada del poble estan fent unes parets i uns jardins...

B.- Sí, però no són les parets seques tradicionals, aquestes tenen un altre tipus de pedra i ciment, pareix que tot ho fan per estalviar...

JAN.- Hem d'esperar, és la mateixa resposta que ens han donat a nosaltres els Independents amb allò de la piscina.

B.- Joan Amorós va afirmar al darrer plenari que la piscina no s'hauria d'haver obert al públic fins estar totalment acabada. Diríeu ara mateix (són les 5 i mitja de la tarda i

Joan Amorós Negre

fa un bon sol) aquestes paraules als que s'hi estaran banyant ara, o que ho han fet durant el mes d'agost?

JAN.- Els Independents han dit que tot estava perfectament i no era així.

B.- Al plenari es va parlar de l'aigua i del clor.

JSN.- I no ho estava. Les persones que duen el control ens han dit que a partir de les 2 del capvespre el nivell de clor devallava i l'aigua no era apta per nedar, ho pots confirmar parlant amb la farmacèutica Sra. Ladària. La proposta que férem era molt senzilla i dèiem que s'havia de controlar l'empresa que en teoria ha de mantenir la piscina, a fi que el faci bé, perquè tenim motius per pensar que podia no estar especialitzada per complet en aquestes tasques. També demanàvem regularitzar la utilització de la piscina. Pel perill que hi pot haver per nedar a la piscina, hagués estat millor tenir-ho acabat de tot abans d'obrir-la.

JAN.- Val més esperar que produir danys físics a persones.

B.- Llavors recomanaríeu no anar-hi?

JAN.- Nosaltres hem fet una proposta que si s'acomplís no hi hauria cap problema, però no n'han fet cas.

JSN.- Aquesta proposta inclou simplement això, si a unes hores l'aigua no és apta per nedar, idè s'ha de tancar, que és el que fan per tot.

B.- Per acabar, què us va parèixer

el comentari d'en Pep Silva sobre els saharauis al darrer plenari?

JSN.- Jo la veritat és que no em vaig donar compte, l'he sentit a la cinta. Simplement creim que no és una frase molt elegant, quant a racisme cadascú pot pensar el que li paresqui. Nosaltres no tenim res en contra dels moros ni dels cristians. Més que res votàrem a favor de la subvenció als saharauis simplement deixant la política a part, per humanitat. A més és una quantitat que no influeix per res en el pressupost municipal.

Així van quedar les coses. L'endemà parlàrem amb la Sra. farmacèutica per confirmar quina ha estat la veritat de tot aquest trull del clor. La farmacèutica va desmentir categòricament que d'ençà que la piscina és oberta en totes les anàlisis d'aigua per ella realitzades hi havia clor lliure dins l'aigua i tenia un bon nivell sanitari. Segons aquesta acreditada opinió, és normal que el nivell de clor s'abaixi el capvespre en dies de tanta calor, però encara en quedava el necessari per poder nedar amb absoluta tranquil·litat. Igualment manifestà el seu desacord per la politització del tema de la piscina i per la innecessària alarma que ha pogut crear en el poble. També opinà que ha estat un encert i una sort poder obrir la piscina i que la gent l'hagi pogut gaudir.

Jaume Morey.- L'inici del curs escolar 91-92 s'ha vist marcat, en general, per la normalitat. A EGB totes les aules han estat a punt i dilluns dia 16 un total de 872 alumnes iniciaren el curs, dels 1313 que assistiran a aules d'Artà. A l'Institut és problemàtic que dia 1 estigui tot llest per començar a causa de les obres que, amb el transport dels alumnes de la Colònia, són els dos punts encara no resoltos.

Quatre centres d'EGB i un d'ensenyament secundari són els que cobreixen les necessitats educatives al terme d'Artà. No únicament per als alumnes del poble ja que tant a EGB com a la secundària hi ha moltes places ocupades per nins i nines d'altres poblacions.

Curs escolar 1991-92

Inici de classes puntual, a EGB, i en normalitat

Amb pocs problemes, però no petits.

Escola Unitària de la Colònia.

És la més petita i hi acudeixen només onze alumnes amb la distribució següent: 1 de tres anys, 2 a preescolar de 5 anys, 3 a primer d'EGB, 3 a segon i 2 a tercer. Els alumnes més majors es desplacen a Artà a distints Centres. El professor titular no s'ha incorporat perquè disposa de permís per matrimoni. Ha estat substituït per Caterina Munar que ens va informar que l'inici de curs havia estat del tot normal, amb el centre a punt.

Col·legi Públic Na Caragol.

Un total de 242 alumnes s'han matriculat al col·legi públic Na Caragol. La distribució per grups és la següent: a pre-escolar, 18 alumnes de primer, i 16 de segon. A bàsica són 21 a primer, 25 a segon, 18 a tercer, 27 a quart, 26 a cinquè, 27 a sisè, 31 a setè i 36 a vuitè.

Segons ha informat Sebastià Ginard, el Director, l'inici de curs ha estat abso-

lutament normal, amb tot el professorat. Quant a novetats ha esmentat la presència enguany d'un professor d'educació física amb dedicació exclusiva al centre, i no compartit com altres anys. Això fa que la plantilla sigui de dotze professors, dels quals vuit ja són definitius. L'únic problema rellevant és el del transport dels nins de la Colònia que als seus alumnes els afecta quant a horaris ja que el MEC pretenia compartir l'autobús amb altres rutes i això feia que els alumnes a les vuit i quart ja fossin a l'escola. La solució provisional seria l'apropiada ja que els deixa a l'hora i davant el centre. Una altra novetat és la inclusió del centre en els projectes experimentals de noves tecnologies. Si l'any passat va ser el projecte Mercuri (mitjans audiovisuals), enguany s'ha ampliat amb l'Atenea (informàtica) i un professor de suport dos dies a la setmana per a aquests projectes. En aquest aspecte és l'únic centre d'aquestes dimensions a Mallorca inclòs als dos projectes.

Col·legi Sant Bonaventura.

Normalitat absoluta al centre dels PP. Franciscans. 312 alumnes (41 de fora poble) i 14 professors (2 dels quals es dediquen al programa d'integració) començaren puntualment l'activitat.

La distribució per nivells és com segueix: 16 alumnes a l'escoleta fins a 3 anys; 26 a la de 3-4 anys (dels quals 2 són de fora poble). De pre-escolar n'hi 23 de 4-5 anys (3 d'altres localitats) i 20 de 5-6 anys (1). A Bàsica, 24 a primer (8), 27 a segon (5), 20 a tercer (2), 28 a quart (1), 32 a cinquè (5), 36 a sisè (3), 23 a setè (6) i 37 a vuitè (5). Entre parèntesis hi va el nombre d'alumnes que no viuen a Artà.

Antoni Roldán, el seu director, ens informà dels principals canvis o novetats. En el professorat només hi ha un canvi, obligat, que és la professora d'anglès. A la guarderia s'han format dos grups amb els nins de dos i tres anys, que fins l'any passat anaven junts. S'han fet obres de millora tant a les sales de guarderia com a les de pre-escolar. Finalment, assenyalà que es treballa en un programa d'integració, amb agrupacions flexibles per nivells per afavorir el seguiment individualitzat dels alumnes.

Col·legi Sant Salvador.

Llevat del problema amb el transport per als alumnes de la Colònia, la normalitat al Sant Salvador també ha estat absoluta. Els 14 professors del centre atenen un total de 307 alumnes distribuïts de la següent manera: 38 alumnes de menys de 3 anys, 35 de 3 anys. Els dos grups de pre-escolars tenen 25 alumnes els de 4 anys i 20 els de 5. A Bàsica hi ha 20 alumnes de primer, 26 de segon, 26 de tercer, 22 de quart, 23 de cinquè, 25 de sisè, 25 de setè i 22 de 8.

Gabriel Tous, el seu director, ens ha informat que en aquest curs s'han establert tres aules de pre-escolar amb la qual cosa el nou cicle d'educació infantil queda ja complet. També tenen un projecte a desenvolupar en aquest curs: el de la immersió lingüística en català per als alumnes de pre-escolar perquè des de primer de bàsica tots els ensenyaments són en català. La primera activitat d'aquest projecte serà la realització, per part del professorat, del cursat indicat.

Institut Llorenç Garcías i Font

L'inici oficial de les classes al segon ensenyament està fixat pel dia 1 d'octubre, però l'estat de les obres que es fan a l'edifici fa pensar que s'iniciaran amb un retard que encara no es pot determinar. La matrícula és de 441 alumnes distribuïts en setze grups: sis de primer de REM, amb 166 alumnes; 3 grups de segon de REM, amb 69 alumnes; dos de segon de BUP, amb 57 alumnes; 2 de tercer de BUP, amb 779 alumnes; 2 de COU amb 57 alumnes; i 1 de segon de FPI, de 15 alumnes.

Jaume Alzina, director del centre, ha informat que la principal novetat és l'absència d'alumnes de primer de BUP ja que els nous matriculats són ja tots de REM. També és una novetat l'ampliació de l'edifici, amb un annex que tindrà sis aules, un taller de tecnologia, dependències auxiliars, dues pistes poliesportives i un ampli aparcament. A manca dels darrers detalls, l'edifici podria estar disponible dia primer d'octubre. També és novetat l'oficialització de l'ensenyament en català, tot i que la presència de professors de parla castellana farà que no ho sigui en la seva totalitat. El problema més important, però, serà el de les obres de construcció d'una nova teulada a la part antiga de l'edifici, obres que encara no estan acabades i que difícilment hi estaran dia primer. Finalment ens ha

informat del problema de les restriccions pressupostàries, que han motivat una reducció de plantilles als instituts. Al d'Artà ha suposat disposar només de dos professors més en relació al curs passat quan l'augment de grups és de tres. Això elimina els desdoblaments, redueix les ofertes complementàries i carrega els horaris dels professors: tot repercuteix en una minva de la qualitat d'ensenyament. Al claustre de dia 17 es aprovarà una moció de protesta davant aquestes mesures.

El transport d'alumnes de la Colònia

Diàriament hi ha un grup d'alumnes de la Colònia que s'han de desplaçar a Artà a escola i no disposen de transport públic

subvencionat ja que la dotació del Ministeri, que calcula a un tant per alumne, és insuficient per cobrir el servei. També el Ministeri nega les ajudes als alumnes que van a privades o a BUP. Amb tot l'Ajuntament gestiona una solució global, per a tots els nivells, a partir de la confluència d'interessos, no únicament escolars, sinó també de transport públic general; però de moment la solució adoptada és provisional. Hi pot haver, encara, un problema afegit que és la no coincidència horària entre els alumnes de bàsica i de segon ensenyament. A l'Institut comencen les classes a les 8 i acaben a les 14:30, mentre que el règim de bàsica és molt distint i pot resultar difícilós l'ús conjunt d'uns mateixos mitjans de transport.

Les obres de l'Institut

La nova coberta de la part antiga de l'edifici no sembla que pugui estar a punt per dia 1 d'octubre. Les obres, com hem anat informant a Bellpuig, han patit un retard considerable per haver estat modificat el projecte inicial a causa de l'estat de les vigues. Al centre no saben encara la data en què es podran començar les obres tot i que s'apunta la possibilitat de interrompre-les una vegada assegurada la coberta. Així, podrien començar les classes en condicions de seguretat per a l'alumnat, mentre s'acaben els detalls de la teulada i es deixen les reparacions de sòtils interiors i la pintura per a les vacances de Nadal. Una altra possibilitat, més remota, és de començar dia 1 (si l'annex és a punt) i establir una rotació de grups sense classe fins que tot l'edifici no estigui disponible. A l'hora de tancar

aquesta informació no es tenia, però, cap certesa de quan i com es començarien les classes i asseguren que els rumors que han circulat no tenen cap fonament.

Campanya de
Normalització Lingüística

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - ARTA

Para avisos y preavisos: Tel. 56 30 96 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

Teatre Municipal: presentació

El dissabte dia 8 de setembre es va presentar a Na Batlessa el projecte del Teatre Municipal a construir al solar de la part posterior de la finca. L'acte va ser presidit pel Director General de Cultura, don Jaume Martorell, que ostentava la representació del President Cañellas; per don José M. Polentino, Conseller del C.I.M., delegat del Teatre Principal de Palma, en representació del President Verger; i pel Batle d'Artà, don Miquel Pastor Tous. També hi assistiren la resta del consistori, convidats i públic en general.

El Batle va parlar que el projecte tenia un doble objectiu. Primer recuperació d'un espai escènic, desgraciadament perdut fa set anys. En segon lloc, la culminació d'una donació important, que va esmentar amb agraïment, en la qual l'Ajuntament havia de col·laborar. "Es tracta (va dir) de la primera passa seriosa per a aquests objectius". Va explicar que era un projecte ambiciós i que s'havia anat elaborant lentament perquè fos un projecte viable. La financiació requerirà, segons va dir, ajudes dels governs central, autonòmic i insular.

L'arquitecte autor del projecte, Mateu Carrió Muntaner, el va descriure i va convidar els presents a examinar la maqueta i els plànols exposats i es va oferir per aclarir més detalls. Es va iniciar un petit col·loqui en el qual li foren plantejades diverses

qüestions que ell va comentar tot seguit. Després es va servir un refresc.

Al final recollírem que les autoritats autonòmiques i insulars que eren presents a l'acte havien comentat satisfactòriament el projecte i que assumien el compromís d'ajudar en la seva realització.

Donacions de Miquel Barceló

El cada cop més famós i reconegut pintor Miquel Barceló, veí de la nostra vila, a Sa Devesa de Ferrutx, ha fet acte de donació a la biblioteca de Na Batlessa de totes quantes publicacions s'han editat aquests darrers anys sobre la seva obra pictòrica. Tots aquests llibres, alguns d'ells compartits amb altres artistes, destaquen tant per la qualitat en l'estampació com pel valor que suposa la seva edició en tiratges molt limitats.

Les bones relacions que en Miquel té amb el nostre poble no s'acaben aquí ja que, segons ens han informat, l'Ajuntament té en projecte la realització d'un curs d'arts gràfiques devers el mes de novembre en el qual el pintor de Sa Devesa i alguns companys seus del món de l'art estan disposats a col·laborar. L'experiència pot ésser molt interessant.

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO

VIALSA

Carretera Santa Margarita, 57

Tel. 83 66 35

ARTA - (Mallorca)

José Gasco Valverde, es sergent

Nascut fa 44 anys a un poble de la província de Càceres, anomenat Las Eljas, José Gasco Valverde va seguir la tradició de la seva família, fortament lligada al cos de la Guàrdia Civil, i als 19 anys ingressa com a "fill de cuerpo" per sortir membre professional de la Guàrdia Civil després de la jura a El Escorial.

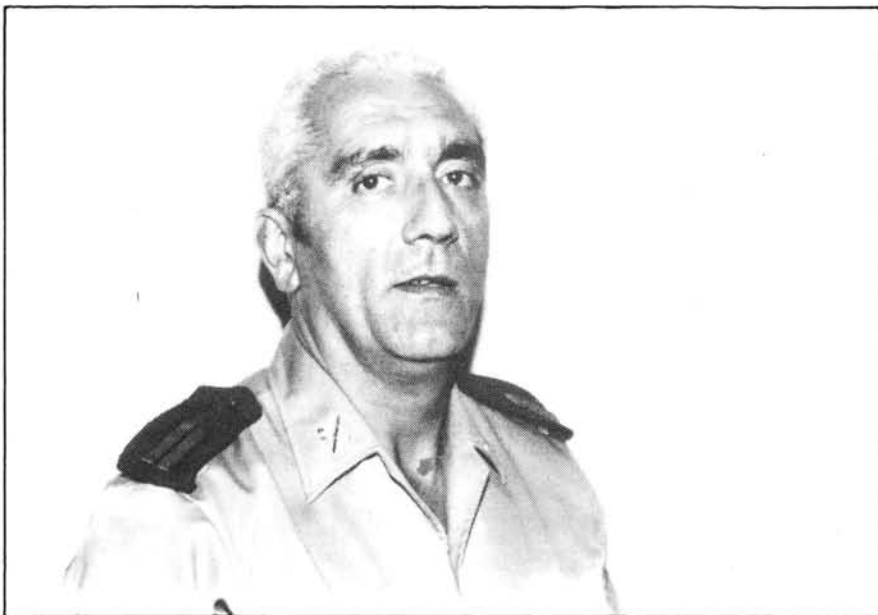
Ben prest la fortuna li reservava una sorpresa: el seu primer destí no fou altre que la Colònia de Sant Pere.

Bellpuig.- I què hi feia un jove de 20 anys a un lloc com aquest?

José Gasco Valverde.- Bé, la feina era bàsicament la vigilància de costes i l'ordre públic, encara que he de dir que ordre n'hi havia sense necessitat de posar-n'hi. La Colònia era un poblet petit i meravellós, on s'acabava d'inaugurar l'enllumenat i on la gent dormia amb les portes obertes i la clau al pany, els que en tenien, ja que ni això era necessari. Hi havia un total de 8 homes, 1 sergent, 1 caporal i 6 guàrdies i un d'aquests guàrdies era en Lluís López, que acabaria per casar-se amb una coloniera, n'Antònia de Ca'n Biscail. Vaig passar 6 o 7 mesos molt bells, fent jornada a l'Hostal Rocamar. D'aquí vaig passar amb en Lluís a Cala Ratjada, amb responsabilitats de vigilància fiscal, fins que vaig arribar d'escrivent a Artà, l'any 69.

B.- Però no quedés definitivament a Artà.

JGV.- No, ja que dos anys després em destinen a Madrid, a la Direcció General de la Guàrdia Civil. Però l'any 73 torn a Mallorca, ja amb els galons de caporal. Pas algun temps entre Son Servera, Sa Mesquida i Porto Cristo, on vaig conèixer una berganta de Sant Llorenç que avui és la meva esposa i mare dels nostres 3 fills.

B.- Però la lluna de mel no la feres a Artà.

JGV.- Als 2 mesos de casat m'enviaren de bell nou a la Direcció General de Madrid, i no serà fins al juliol de l'any 78 que tornaré a Mallorca, destinat a Porto Cristo, però treballant a Palma, a l'oficina de concessions de llicències d'armes.

B.- I quan vens definitivament al nostre poble?

JGV.- L'any 81, amb l'ascens a sergent em destinen a Valldemossa, però un any després aprofit la vacant que hi havia a Artà per tornar i ja no m'he tornat moure fins ara.

B.- Tu has viscut la problemàtica social, en particular tot el que afecta els joves, molt de prop. Com ha canviat al llarg del temps?

JGV.- La gent i les relacions socials han canviat molt, sobretot des de la primera estada. Abans era un poble molt tranquil, talment com ja he dit de la Colònia, sense problemes. Ara bé, ja era

especialment amant de la festa, a la gent li agradava molt divertir-se, i aquesta virtut encara la conserva. L'any 82, quan realment ja tenia responsabilitats importants a Artà, hi havia greus problemes de delinqüència i de manca de treball, que afectaven especialment el jovent. Aquest va ser un segment prioritari de la meua actuació i de tot l'equip que jo comandava. La meua idea era intentar eliminar els robatoris però al mateix temps reinserir el delinqüent dins la societat. I si el primer era difícil, el segon ho era encara més. Em vaig comprometre personalment amb empresaris perquè facilitassin feina a alguns joves i no tant joves que sovint no havien tengut altra sortida que delinquir. Record un cas molt concret en què un mestre d'obres va contractar un d'aquests marginats, i el primer dia de treball ja no es va presentar al tall. Quan ho vaig saber, vaig córrer cap a casa seva i el trobarem que dormia. Li vaig donar un mal despertar i el vaig acom-

INSTAL·LACIONS

m. mascaró

Avinguda Costa i Llobera, 34-B

tel. 83 67 10

ARTA

(Mallorca)

Jardineria, Disseny,
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

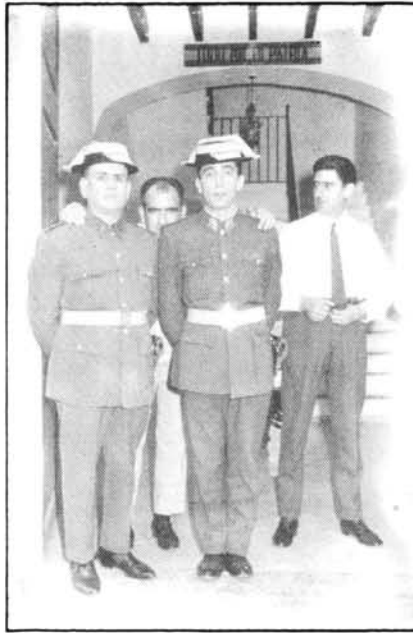
Plaça Conqueridor, 8
Tel. 83 52 44

07570 ARTA
(Mallorca)

panyar fins arribar a la feina. Mai més, i ja fa anys, he tornat tenir altra queixa d'ell i ara treballa com els altres. També alguna vegada, persones sense escrúpols, han intentat aprofitar-se d'aquests marginats i han volgut pagar-los la meitat del que havien promès. També els he obligat a complir la seva promesa i pagar el que havien pactat.

B.- Realment el problema de la delinqüència sembla totalment controlat al nostre poble, però i les drogues?

JGV.- Efectivament, el gran problema actual a Artà i gairebé a tot arreu són les drogues. Encara que no ho sembli, a Artà hi ha bastants de joves enganxats i que no poden sortir-ne de cap manera. Crec, i aquí ho vull remarcar públicament, que el paper de la família és fonamental en la detecció d'aquest tipus de problema, encara que hotenen difícil els pares a causa del grau de llibertat de què disposen els joves. Tresquen fins a les dues o les tres de la nit i els pares no poden fer res més que preocupar-se. Vull afegir que és precis fixar-se si els fills canvien el caràcter, presenten estats d'ansietat, de nervis. Tots aquest són símptomes preocupants i els joves s'hi troben sense adonar-se'n. Comença com una experiència, una prova de maduresa, un petit vici, que fatalment evoluciona cap a una greu malaltia necessitada de tractament mèdic. Particularment pens que la Seguretat Social, arribat un punt, hauria de tractar el drogoaddicte com a un malalt i no com a un viciós.

B.- Hi ha drogues blanques i dures?

JGV.- Hi ha drogues. Tabac, alcohol, cocaïna, heroïna... tots són drogues. Però hi ha un detall. El que s'enganxa a les anomenades dures, és totalment rebutjat per la societat, cosa que no passa amb el tabac i l'alcohol. Aquest rebuig agreuja el problema i fa que sigui socialment irreparable. És que aquest és un tema tan complex... No coneixem els enganxats fins que els efectes són pràcticament irreversibles i es mostren per actuacions delictives, problemes familiars, laborals, etc. Pensa que un addicte a l'heroïna comença amb 5/10 mil pessetes/dia per arribar a necessitar 50.000 pessetes/dia. Això no hi ha for-

tuna ni jornal que ho puguin suportar.

B.- Què en pensa la teva família d'aquesta feina tan especial?

JGV.- No tan especial. És una feina com una altra. Jo he d'agrair el suport que la meua dona sempre m'ha donat, i els ànims que no ha escatimat quan era necessari. He de dir, però, que tant la dona com els fills participen d'alguna manera dels meus problemes, encara que no sigui el meu desig, però és inevitable.

B.- T'has sentit rebutjat, tu o els teus fills, pel fet de ser Guardia Civil?

JGV.- Igual que s'hi pugui sentir el carter i els seus fills, o el ferrer, o el mestre d'escola. El que mai ens hem sentit ha estat discriminats. Els meus fills se senten artanencs d'arrel.

B.- Satisfaccions i decepcions...

JGV.- La major satisfacció en l'ordre personal és que una persona et doni les gràcies per haver-li ajudat a resoldre un problema. No té preu. També l'eradicació de la delinqüència és un motiu d'alegria. Decepcions? La més gran és no poder continuar la meua carrera a Artà.

Efectivament, aquesta és la notícia que tanca aquesta llarga conversa. El brigada -ja no sergent- Gasco espera nova destinació, probablement a qualche lloc de Mallorca. Li desitjam tota la sort del món i sabem que per Sant Salvador, sigui on sigui, vendrà a participar del truí i el sarau d'un poble que el recordarà amb afecte i agraïment.

Clínic Artà

CONSULTORI MEDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

Carrer Ciutat, 39 Tel. 83 62 37
07570 - Artà

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Diariament de 9 a 13 h.: **Medicina general,**
Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica, Reu-
matologia i Rehabilitació.

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts servei de

GINECOLOGIA

a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones
(hores convingudes)

Cada dimecres servei de

PEDIATRIA

a càrrec dels Drs. MARCO LLITERES
(hores convingudes)

Plenari de setembre

Massa temes per a una sola sessió

Julen Adrián.- El plenari del passat 10 de setembre es va caracteritzar per una gran densitat de temes i per les distintes intervencions dels representants dels grups. Hi hagué de tot, fins i tot una afirmació tan sorprenent com inesperada, en una sessió a la qual només hi assistiren dues persones. El regidor Vives, de viatge, no hi assistí.

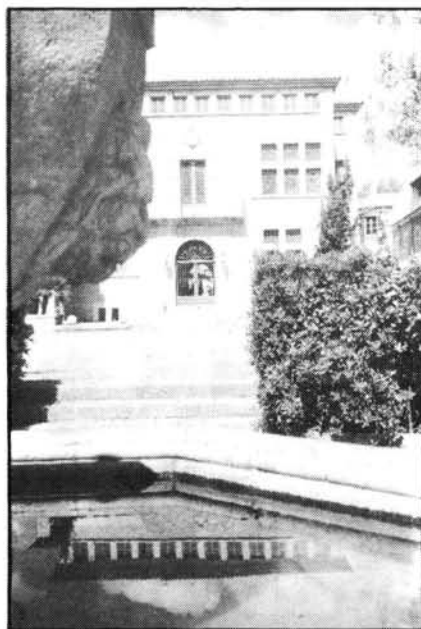
Els moros espanten el regidor Silva.

En aquest plenari vàrem tenir ocasió d'escoltar en boca d'en Pep Silva una de les més penoses intervencions que s'han produït a la sala de sessions: "De moros ya estoy hasta los cojones". Amb aquestes paraules va comentar el portaveu del PSOE el resultat de la votació per la qual la resta dels regidors de l'ajuntament decidí prendre en consideració una proposta de l'Associació d'Amics del Poble Saharau i donar la modesta quantitat de 100.000 pesetes als saharauis. La majoria dels regidors quedaren bocabadats en sentir aquest exabrupte i únicament el batle Miquel Pastor va tenir els reflexos oportuns per sol·licitar que constàs en acta la intervenció de Silva.

A causa d'un error, aquest tema no figurava en l'ordre del dia i el batle va sol·licitar que s'hi inclogués perquè ja havia estat debatut en comissió informativa, i tots els grups s'hi vengueren. Pastor intervengué en defensa de la proposta recordant la responsabilitat de l'estat espanyol en la dura situació d'aquest poble i el delicat moment que viuen a les vísperes del referèndum d'autodeterminació promogut per l'ONU per aturar una guerra d'alliberament nacional que ja dura 15 anys. "Crec que hi ha organismes estatals que tenen convenis amb els saharauis i que Artà no té cap obligació" argumentà Silva abans de la votació, i Pere Llinàs, company seu, va afegir que hi havia altres prioritats i que no era el mateix que si els al·lots saharauis haguessin vingut de visita com altres vegades. Deixam així el tema, el comentari que mereix el trobareu en altres seccions.

Assegurança general

Per unanimitat es va aprovar postposar la proposta del PSOE de contractar una assegurança de responsabilitat civil general a través de la Federació de Municipis. En l'actualitat l'Ajuntament té contractada una pòlisa fins el mes de març de l'any que ve, i quan aquesta caduqui s'estudiaran les ofertes que es presentin.

Logopeda

Igualment per unanimitat es ratificà l'acord de la Comissió de Govern referent al contracte de prestació de serveis de la logopeda municipal, Magdalena Colom, que fa feina amb al·lots i al·lotes amb problemes de llenguatge des de fa tres anys. Fins al mes de maig havia tengut un contracte laboral que havia de renovar, però amb el trull de les eleccions l'equip de govern va preferir postposar la contractació fins després de les eleccions.

Fill adoptiu renunciat

Un acord almanco curiós va ser la retirada del nomenament de "fill adoptiu" al sr. Friedrich Brante. Cal recordar que aquest senyor va rebre tal títol l'any 1972, quan era batle Miquel Pastor Vaquer, pare de l'actual. Brante accedí a aquesta distinció honorífica per les seves activitats com a president del grup

"Ravenna Berlín" i propietari de Bahia Nova S.A., que aleshores abanderava un projecte per construir 28.000 places turístiques a Sa Canova. L'empresa quebrà i el tal Brante va fugir, i d'encà el cerca la Interpol. Tres coses xoquen d'aquest acord, la primera és evidentment els 20 anys que han trigat els regidors per treure la pota que varen ficar els seus predecessors. La segona, la unanimitat en la decisió de "degradar" tan il·lustre promotor. I la tercera, la ironia d'algunes de les raons utilitzades pel portaveu del grup Independents, Monserrat Santandreu, de qui vàrem escoltar crítiques a Brante "entre altres coses per no haver dut a terme els projectes a què s'havia compromés", quan ell mateix i altres dels regidors que votaren la proposta encapçalaren -i amb molta fortuna- associacions i moviments contra el desgavell que a punt va estar de destruir Sa Canova. Toni Llaneres de CB proposà tractar igualment José Mª Quiroga, síndic de la quebra de Bahia Nova S.A. però el batle li va mostrar la impossibilitat de tal cosa perquè Quiroga no fou nomenat fill adoptiu.

Noms de carrers i places

La plaça de davant la cafeteria Almudaina pasará a anomenar-se plaça de Joan Ginard 'Sarasate'. A la zona de Sos Monjos els nous tres carrers que es faran duran els noms de "Mestre Andreu Ferrer, mestre Sacristà"; "Músic Antoni Lliteres" i "Francesc de Borja Moll", aquest darrer a proposta del PSOE.

Igualment s'han traduït al català i normalitzat tots els noms de carrers de la zona de Betlem, Sant Pere i Montferriutx que encara tenien els noms en castellà. A la zona de S'Estanyol es recuperaran els topònims, que passaran a ser noms dels carrers de la urbanització. Els regidors del PP recordaren que feia un any que varen fer la proposta de dedicar la plaça a Sarasate, i el batle respongué que ja els va contestar en una junta de portaveus que la prendrien en consideració junt amb altres noms d'artanencs que merexien l'homenatge del nom d'un carrer i que farien un estudi més general. L'ocasió s'ha pre-

que necessita amb certa urgència els noms de tots els carrers del poble. Els regidors de CB, Jaume Torres i Toni Llaneres, demanaren que també s'estudiàs la possibilitat de canviar els noms de carrers de les urbanitzacions de Betlem, Montferrutx i sant Pere per altres "més nostres". Tots varen quedar d'acord a acceptar la proposta tot i que posteriorment i abans de posar les plaques dels carrers es revisin els actuals noms.

Ampliació del cementeri

Tots els regidors estigueren d'acord per ampliar el cementeri d'Artà, que tindrà 12 nous solars, cada un dels quals podrà tenir 8 nínxols. La nova zona residencial s'ubicarà a part de la zona d'aparcaments i es procurarà mantenir el mateix aspecte exterior que ara té. Joan Amorós recordà que el CDS va fer la proposta feia 4 anys i que es denegà adduint que era precís fer abans un estudi. El batle respongué que la proposta es presentava després d'haver realitzat l'estudi.

Transport per a la Colònia

El plenari aprovà demanar a la Conselleria de Treball i Transports la implantació del servei d'autobusos per al nucli urbà de la Colònia de Sant Pere. Actualment no hi ha transport públic a la Colònia. Aquest servei és deficitari i l'empresa concessionària no explota la línia. Joan Sureda, del PP, s'oferí a realitzar gestions davant la Conselleria de Transports.

Aigua depurada

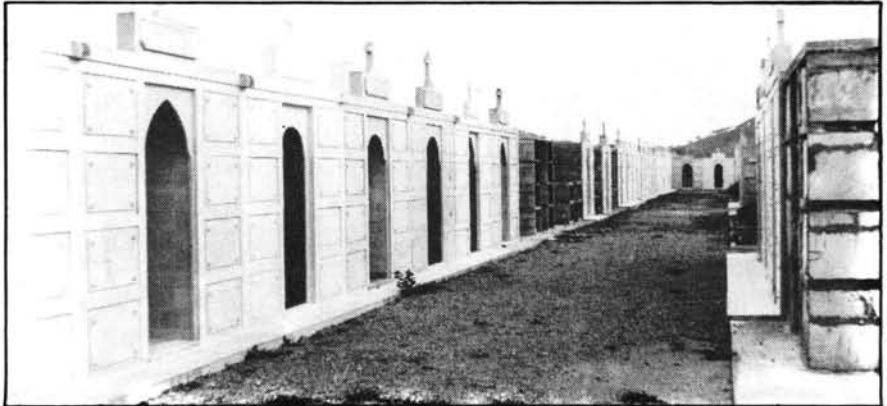
L'ajuntament demanarà al Servei Hidràulic de la Conselleria d'Obres Públiques la concessió de l'aigua de la depuradora. Fins ara cap particular l'ha

demanada per regar i de moment es perd pel torrent. Cal recordar que segons la llei de camps de golf, el camp previst a Carrossa s'haurà de regar amb aquestes aigües depurades que l'ajuntament sol·licita.

Ampliació del moll de la Colònia

També es tornarà a demanar a la mateixa Conselleria l'agilitació dels tràmits per a l'ampliació del moll de la Colònia, en suport al projecte presentat pel Club Nàutic.

Jaume Torres: tesorero

Jaume Torres fou nomenat Tresorer municipal i Tomeu Ginard 'Corona' quedà com a suplent. Va ser l'únic candidat que es va presentar i fou elegit per unanimitat. Aquest càrrec no té moltes atribucions, però tot indica que CB comença a avançar les seves peces en el tauler municipal i que tothom els dona facilitats.

Gestió de Tresoreria

Al següent punt es va aprovar el compte de tresoreria del 1er i 2on trimestre d'enguany. El nou tresorer plantejà la necessitat de fer un estudi per tractar de salvar el desfasament entre els ingressos i despeses, ja que els ingressos més importants es reben i recapten al 3er. i darrer trimestres i durant mig any es produeixen forts dèficits de caixa (32 milions en números vermells) que no es cobreixen fins al 3er. trimestre quan hi ha més ingressos que despeses. El forat de caixa es tapa amb contractes de crèdit que donen lloc a un augment de les despeses financeres. Miquel Pastor apuntà la possibilitat de corregir aquests desequilibris amb la nova comptabilitat i sistema de pressuposts que permet un control més àgil i una millor previsió de tresoreria. Enguany ja s'ha posat en marxa aquest sistema i a més l'any que

Joyería VIKY
RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16

Tel. 83 62 63

ARTA - (Mallorca)

ve es preveu cobrar bimensualment els serveis d'aigua i fems que ara es cobren dos pics a l'any i així tenir unes entrades més regulars.

Padró d'habitants. Som 100 més

Segons el resum numèric del padró municipal d'habitants que es va aprovar al plenari, Artà té 5.716 habitants de dret, 2.801 homes i

2.915 dones. De població de fet hi ha 5.671 persones, 2.776 homes i 2.895 dones. La població ha augmentat en un centenar escàs des del darrer padró.

Plaça de la Colònia, així com està

La proposta del PSOE d'instal·lar una pista de bàsquet a la plaça de l'església de la Colònia fou rebutjada pels vots d'Independents i CB, 7 contra 5, de PSOE i PP, aquest darrers condicionant el seu vot que la pista no trastocàs la plaça actual. Silva exposà que la falta de zones esportives aconsellava aquesta proposta i que els joves amb els qui l'havien consultat es mostraven d'acord.

Llaneres fou el que més ferm es manifestà en contra de la proposta. En la seva opinió no és el lloc adequat, perquè és una plaça destinada a nins i persones majors, i a més espenyaria l'estètica de la plaça, "una de les tres fotos que fan els turistes que vénen a la Colònia". Com a solució proposà accelerar la construcció de la zona esportiva prevista en els terrenys propers a la Residència i que ja té dotació econòmica, el pla parcial d'aquests terrenys ha estat recentment a exposició pública. Raonaments similars plantejaren els Independents. A continuació es produgué un divertit estira i arronsa entre Silva i Llaneres a rel de l'afició al patinatge del segon i que adquirí l'aspecte d'una patinada del primer.

Llibre del cinquantanari

En canvi sí que es va aprovar per unanimitat la proposta del PSOE d'editar 1.000 exemplars de l'exposició "Cinquantanari de la Sala", s'animarà a la gent que la va preparar a fer la maquetació i edició i es demanaran subvencions segons s'ha fet amb altres llibres.

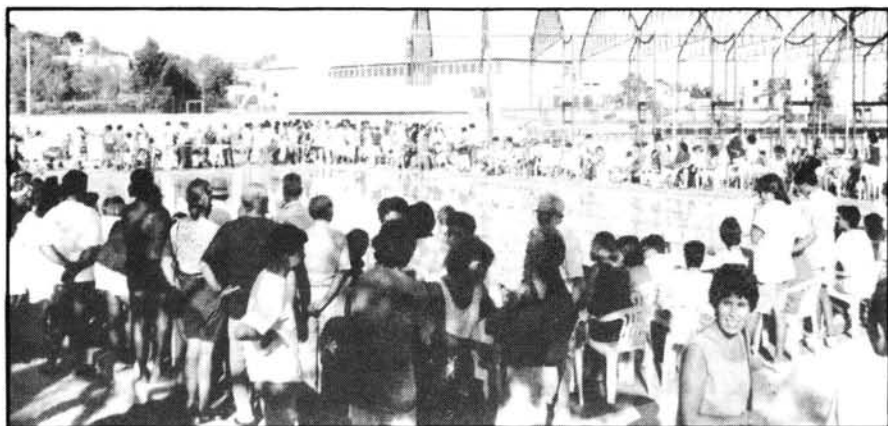
Preguntes, i respostes

El PSOE presentà dues preguntes, la primera sobre la periodicitat i control de la recollida dels contenidors de xatarra que hi ha a la sortida del poble. El batle contestà que segons el plec de condicions del contracte amb l'empresa concessionària de la recollida de fems s'han de buidar i fer nets cada vegada que s'umplin i que el passat 6 de setembre ja han notificat a l'empresa que no compleix. Segons Miquel Pastor durant el passat més d'agost es va donar un compàs d'espera a l'empresa perquè s'havia retardat la concessió del servei i necessitava un temps per acomodar la plantilla i l'equip.

La piscina municipal

La segona pregunta demanava quin era el destí de la recaptació dels tiquets d'entrada a la piscina i en quines condi-

cions es donaven els cursos de natació. Segons la seva opinió, hauria duit un augment dels casos d'otitis que els metges havien advertit. Les seves crítiques foren rebatudes en primer lloc per Xisca Piris, metgessa i regidora de sanitat, que li respongué que la qualitat de les aigües sempre s'havia mantengut entre els bons nivells d'higiene, molt millors que els de cap piscina de la comarca, i que la farmacèutica Ladària així ho havia comprovat en els nombrosos controls realitzats (4 al dia), a més que els que realitza l'empresa de manteniment. La regidora Piris admeté que el nivell de clor sempre davalla un poc a partir del mig dia, i que encara que estava en nivells acceptables havien corregit aquesta davallada. Segons Piris l'augment dels casos d'otitis és absolutament normal a l'estiu sobretot en gent que fa natació. Ginés Ayala i Pastor intervingueren dient que la piscina té

cions es donaven els cursos de natació. Ginés Ayala del grup Independents l'informà que es dedicaven íntegrament al manteniment de les instal·lacions i que Mercedes, la professora de natació, paga un lloguer de 1.000 ptes. per alumne al mes. A més, ella i els 6 monitors que l'ajuden vigilen la piscina. El preu que paguen els alumnes és de 5.000 pesetes mensuals per tres dies a la setmana amb classes d'una hora i mitja, igual que el que pagaven quan s'havien de desplaçar a Canyamel per aprendre'n. Llaneres intervingué també dient que hi ha alumnes de famílies amb pocs recursos econòmics que hi van gratis.

Sobre el mateix tema Joan Sureda anuncià una pregunta que no fou tal sinó l'enumeració d'una llarga sèrie de deficiències que al seu criteri pateixen les instal·lacions de la piscina, entre les quals manca de senyalitzacions, vestuaris, guardaroba, vigilància i una defi-

un funcionament provisional i que les instal·lacions com guardaroba o vestuaris estan pendents d'acabar i que per tant no es pot senyalitzar o donar informació sobre uns equipaments que encara no estan acabats. Aquestes raons no varen bastar a Joan Amorós que manifestà que la piscina no s'hauria d'haver obert fins estar totalment acabada. A més d'un dels que el varen sentir li passà pel cap que aquestes paraules les havia de dir davant de la gent que fa mes i mig que gaudeix del bany.

Limitació de velocitat

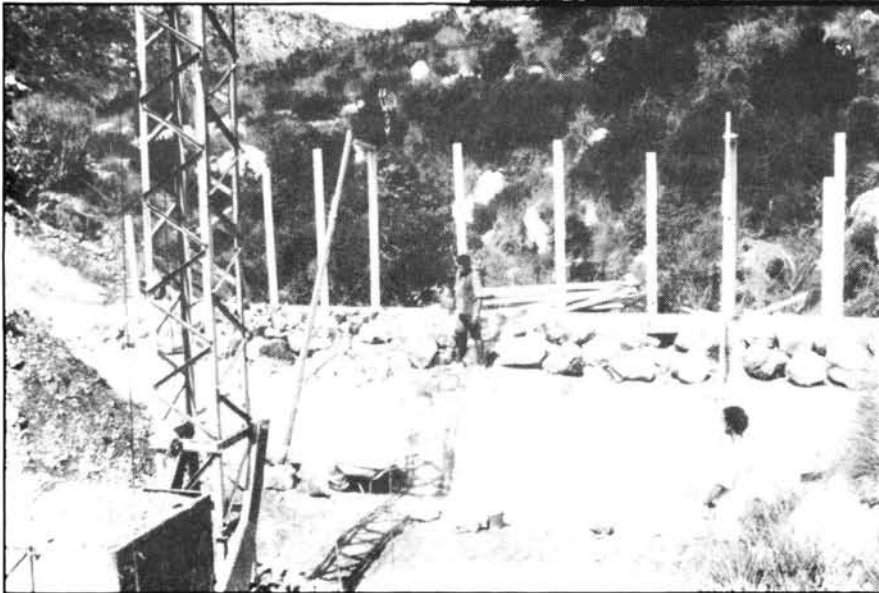
Per acabar, Llaneras sol·licità que es senyalitzàs verticalment i horitzontal, en terra, la limitació de velocitat a 20km. per hora a la costa de Montferri, a l'altura del camp de futbol i la Residència perquè els cotxes davallen llançats i creen molt de perill en una zona on hi ha molt d'al·lots.

Pla Hidrològic

Segueixen endavant les obres del nou Pla Hidrològic que la Conselleria d'Agricultura ha promogut en el nostre terme. Tot i que a l'Ajuntament no se li hagi presentat el projecte global per part de la Conselleria (aquesta setmana entrant sembla que, finalment, el registraran) les obres de construcció dels dics de contenció continuen. Per la infor-

El dic d'es Revolts, des de la carretera

El mur al torrent de Can Canals

mació que se'n ha avançat seran tres els punts on s'interceptarà el pas de les aigües: al torrent des Revolts el dic servirà per regular el pas de les aigües sense que facin mal i es perdin sense profit; en el torrent de Can Canals i el de Son Morey, en canvi, més que regular l'aigua, el que es pretén és retenir-la per tal de recuperar els aqüífers. En tenir el pla general concret intentarem oferir una informació més detallada.

Robatoris de cans

Els caçadors van alçurats amb l'onada de robatoris de cans que s'han produït en les darreres setmanes. Segons sembla es tracta d'una activitat organitzada perquè els animals que desapareixen són tots fins i, a més, se'n

coneix el lloc on es tenen. El fet que no es sen'hagi trobat cap, o que cap no hagi tornat, fa pensar que els cans que es roben són traslladats a altres zones allunyades. L'alarma entre els propietaris no és poca.

S.M.O.E.

Aina Cortès, pedagoga responsable tècnica del Servei Municipal d'Orientació Educativa, ha deixat el Servei. La seva vacant no serà, de moment, coberta a l'espera d'una possible reestructuració del servei. Entre

CARPINÇA
Carpinteria en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

Tel. 83 54 78
C/. Fray Juniperó Serra, 7

ARTÀ

Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 54 71
83 67 33
83 53 85

Calle Vilanova, 27 - 1.º

ARTÀ (Mallorca)

tant Bartomeu Tous i Magdalena Colom se n'han fet càrrec. Aina Cortès es va presentar a les oposicions d'ensenyament primari, celebrades dins el mes de juliol, i va obtenir plaça que exercirà en el curs que aquests dies ha començat, al col·legi públic de Sant Llorenç. Des d'aquestes pàgines li traslladam la nostra enhorabona.

La piscina, nou horari

L'Ajuntament ha decidit de mantenir oberta la piscina fins que s'acabi l'actual més de setembre. En vista que el curs escolar ja ha començat i que els seus usuaris són majoritàriament al·lots, només restarà oberta al públic els capvespres entre les 15 i les 19 hores. Tant el control de vigilància dels banyistes com el control sanitari continuaran com fins ara s'ha fet, però adaptats al nou horari i, evidentment, a la climatologia pròpia d'aquest mes, la qual cosa té molt a veure amb el tractament de l'aigua.

Respecte als casos d'otitis que s'han anat detectant, es recomana una utilització més prudent de les instal·lacions i fer ús de tapets protectors de l'oïda per tal de prevenir-la. Malgrat tot, però, com ja informàvem en el número passat, la detecció d'otitis durant l'estiu és freqüent, i si a Artà enguany se n'han detectat més casos és, precisament, perquè aquest estiu s'ha comptat amb unes instal·lacions que fins ara no es tenien, amb la qual cosa el nombre de banyistes ha pujat ostensiblement.

Obres a l'Hospital

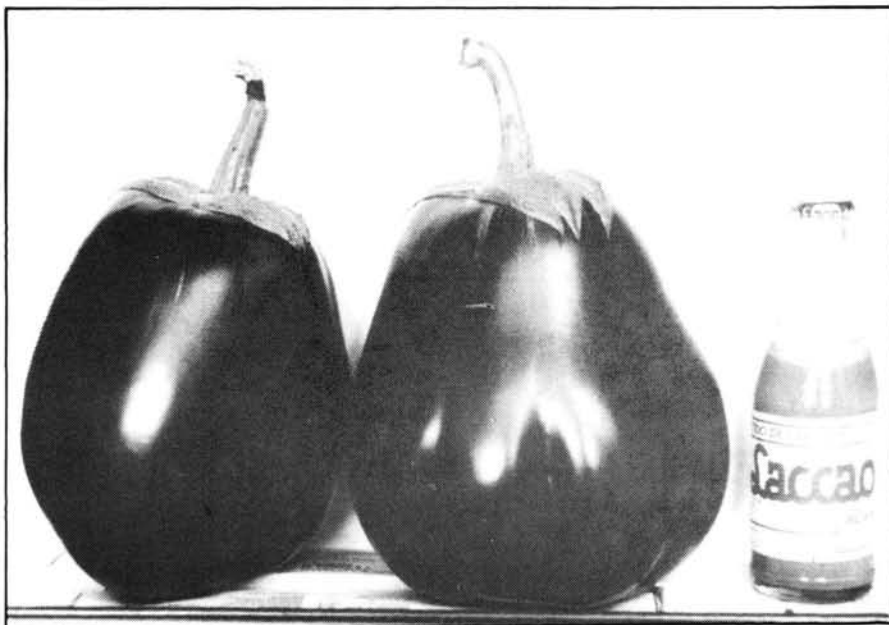
Al primer pis de l'Hospital s'hi està duent a terme la primera fase de les obres que hi ha previst fer-hi de cara a convertir-lo en un Centre de Salut. En concret s'està condicionant l'àrea de descans del personal del P.A.C. que, fins i tot per a les funcions actuals, no oferia un servei adequat. Les obres van a càrrec de manera gairebé total de la Conselleria de Sanitat i a final de setembre han d'estar acabades.

Grup Escènic Artanenc

Divendres dia 4 i dissabte dia 5 d'octubre el Grup Escènic Artanenc representarà al teatre dels Pares Franciscans l'obra **Can Miraprim**, peça en tres actes original de Martí Mayol estrenada l'any 1953 per la Companyia Artis. Sota la direcció de Bernat Mayol, el repartiment és com segueix: dona Il·luminada, Maria del Carme Piris; dona Remeis, Fanny Aguiló Danús; don Màxim, Antoni Gili; Tonet, Lluís Gili; Marta, Antònia Fernández; Marieta, Caterina Ferriol; dona Maria, Margarida M. Ferrer; Pep, Miquel Mestre Ginard; Miquel, Bernat Mayol; Bernat Artal, Jaume Bisquerra; Pilar, Esther Gili; un home, Rafel Nicolau; un criat, Jaume Juan; una criada, Esperança Morey. A la fotografia hi figuren un grup d'actors, que interromperen un assaig.

La venda anticipada d'entrades començarà el dilluns 30 de setembre, al mateix teatre, entre les 20:30 i les 22:00 hores.

Albergínies descomunals

Més d'un quilo cada una (1'255 i 1'040) varen pesar aquestes dues albergínies que mostra la fotografia. Varen ser collides a S'Hort d'En Salom el passat dia 6 de setembre. L'hortolana responsable d'aquests exemplars va ser na Juanita Genovard Carrió, que es mereix l'enhorabona més efusiva.

Fira de 1991

Ja hem passat una altra fira. Una fira que molts preveien passada per aigua però que es mantengué fidel a la tradició, això és, una diada en què el sol i la calor firaren més que ningú. Molta de gent i molt per firar, però per ventura més poca firera que en anys anteriors. Sembla que això de la recessió econòmica que patim no és cap invent. El caire agrícola que fa anys originà aquesta diada es va perdent de cada any més. De bestiar se'n treu més per lluir-lo que per vendre'l i la maquinària que s'exposava enguany era més aviat poca. El que sí oferia una àmplia gamma de marques i models era el mercat automobilístic, que ocupava el carrer Gran Via de la Constitució de dalt a baix.

Pel que fa a les mostres, enguany n'hi havia de canaris, cans de bestiar, cavalls i ponnis gal·lesos. D'aquesta darrera cal destacar els nombrosos exemplars que s'exhibien i la curiositat creixent que el públic -sobretot l'infantil- demostra per aquestes miniatures de cavallets.

A Na Batlessa poguérem apreciar la feina que fan durant el curs els tallers municipals d'artesanía i, a la sala

d'exposicions, la curiosa forma de concebre la pintura que té Xavier Rambla, tota ella plena de fantasia i color.

El més destacat de tot, però, fou la presentació del projecte i la maqueta del que l'Ajuntament vol que sigui en un futur el nou Teatre Municipal. Al noticiar trobareu informació detallada de la presentació que es féu el dissabte i a l'entrevista amb l'autor del projecte se n'expliquen els aspectes més interes-

sants. Durant tot el diumenge es pogué contemplar quina és la idea amb què es parteix. Tant de bo els artanencs poguem firar un teatre com aquest. Tot és proposar-s'ho i insistir.

Això és, resumint, el que oferí la Fira d'enguany, una diada concorreguda quant a públic, variada quant a l'oferta i on el qui no va firar va ser perquè no tenia firera.

Que l'any que ve hi poguem tornar.

Millors en el Museu Regional d'Artà

A finals de l'any passat, la Junta del Museu va aprovar una proposta per millorar i remodelar les sales que formen la Secció d'Història Natural. Així es va presentar un projecte en el Centre de Cultura "Sa Nostra" i aquesta entitat va decidir finançar econòmicament les tasques esmentades. Ja pel mes de març del 91 es començaren les feines i es confia que dins el gener del 92 es podran mostrar al públic les innovacions.

Amb aquesta remodelació la Secció es dividirà en tres sales. Una per als mamífers, animals marins i fòssils.

Una segona per a les aus, amb més vitrines de les que disposa actualment. Les aus s'agruparan aténent als seus hàbitats. D'aquesta manera, es donarà una idea més real del que passa a la Natura. Així dins una mateixa vitrina s'observaran els aucells que nor-

malment habiten l'alzinar o bé els que habiten les zones humides, etc. Per acompanyar les vitrines s'elaboraran uns panells explicatius acompanyats d'uns plafons amb dibuixos realitzats per Vicenç Sastre.

Una tercera sala acollirà una excepcional col·lecció d'insectes, inèdita per a la majoria del públic. Es tracta d'una obra de don Llorenç Garcías i Font on hi trobam exemplars recol·lectats des de l'any 1905 fins als anys 60. Encara és difícil donar una xifra exacta del nombre d'individus que la componen, però passen els 3.000 exemplars.

Per a la realització d'aquest treball entomològic tan especialitzat, ens posarem en contacte amb l'Institut d'Estudis Avançats (IdEA) a la Universitat i hem rebut assessorament i ajuda. En aquests moments ja s'han enviat

insectes per a la seva reclassificació a especialistes de Palma, Barcelona, València, Melilla i inclús a països tan llunyans com Txecoslovàquia.

La col·lecció és, doncs, d'un valor incalculable per la seva amplitud i té més importància si tenim en compte que la Serra d'Artà és l'àrea menys estudiada de Mallorca.

Al mateix temps es fa una feina molt útil d'aquí a poc temps ja que s'ha informatitzat tot el material d'aquesta secció per tal d'obtenir una informació ràpida i eficaç i contribuir d'aquesta manera al coneixement del nostre entorn. Si això s'aconsegueix, el Museu hauria complert una tasca molt important.

Pere Sureda Amorós

RECORDS DE HOLLYWOOD:

Sírip Rodarbó

Què vols beure, James?

En començar la dècada dels 50 jo era un jovecell d'allò més alegre i temerari, jo i tots els que anaven amb mi, en James inclòs. El nostre grup es solia reunir a "The Cage", un local de carretera a prop de Los Angeles on el bourbon brollava com si d'un sortidor de betzina es tractàs. Tots ens castigàvem el fetge amb aquell elixir menys en James: deia que no havia tastat l'alcohol en la seva vida i que mai no ho faria. Mentre nosaltres aguantàvem en la mà tassons i més tassons de bourbon, en James només n'aguantava de suc de pruna, cirera o melicotó. Aquell tret que el distingia de tots nosaltres va donar peu perquè en James adoptàs un nou llinatge: en comptes de Dean li dèiem Drink (que en anglès vol dir "beure"). Quan entrava a "The Cage" un salvatge dels nostres deia en veu alta:

-Mirau qui ha arribat, en James Drink! Tot seguit el local s'omplia de rialles de suport a aquella broma ja tan gastada i en James s'acostava a la barra amb mitja rialla a la boca i el tupé pegant botets.

Una vegada em va tocar a mi amollar la broma, i com que ja estava un poc cansat de sentir sempre la mateixa versió vaig decidir que era ben hora d'innovar. Quan va entrar em vaig

posar al seu costat i passant-li el braç per damunt l'esquena li vaig dir:

-Què hi ha James, vols drink (beure) o tens por d'acabar drunk (gat)?.

Les rialles anaven a esclatar quan, d'una revolada, en James es va girar cap a mi i em va agafar per la camisa.

-Sírip, avui no estic per a bromes!. Cambrer, un bourbon per a mi i un per al meu amic.

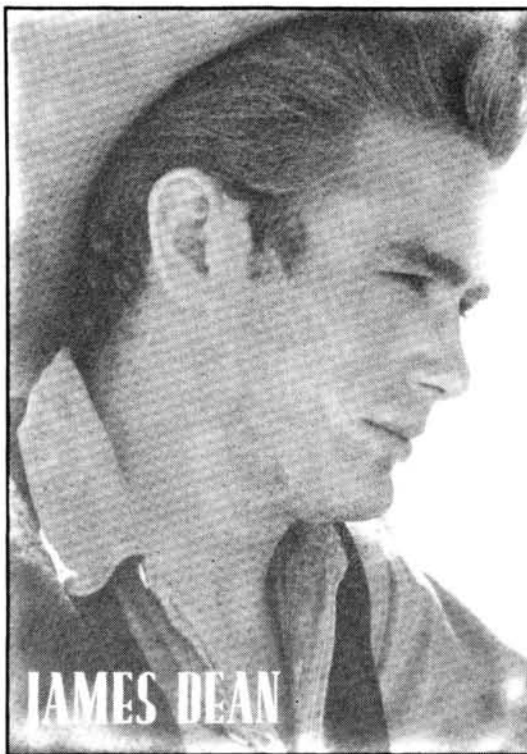
L'únic que es va sentir després d'aquelles paraules va ésser el renou del bourbon omplint els nostres tassons. Ens havíem quedat tots de pedra. A aquell bourbon el van seguir quatre més i quan anàvem pel cinquè la meua curiositat no va poder aguantar més.

-James, a tu et passa alguna cosa.

-Sírip, m'ha deixat la dona. Ho va dir mig plorant, amb aquella mirada amb què havia parlat al seu pare a "Al Este del Edén" o a "Rebelde sin causa". Em vaig quedar plantat pensant: "Ostres, James, ets un actoràs". La impressió va ésser tan forta que no em vaig adonar que en

James havia sortit a fora fins que vaig sentir el renou del motor del seu bolid. Vaig sortir corrents, però ja no hi vaig ser a temps. A uns 300 metres de "The Cage" en James es va esclafar contra un pal de telèfons.

Des d'aquell dia no he tornat a provar el bourbon.

Les pintades i la filosofia

El fi justifica els mitjans? S'han d'adequar els mitjans al fi que es persegueix? Si bé moltes vegades no està gens clar si el fi justifica o no els mitjans utilitzats per aconseguir-lo, el que sí està bastant clar és que és necessari plantejar seriosament quines són les vies més adequades per arribar a aconseguir el que es persegueix, ja que de no ésser així, per ventura els resultats que s'obtindran seran totalment oposats als desitjats.

En el camp concret de les campanyes de protecció dels grups ecologistes això queda ben patent. Cal estudiar seriosament quines són les vies que ens poden portar cap a uns millors resultats, contemplar totes les possibilitats, preveure les possibles conseqüències i, finalment, quan tot es té molt clar, posar-se a fer feina. Només així podrem estar mínimament segurs que no ens haurem de penedir d'haver fet una cosa en lloc d'una altra. Queda doncs claríssim que les actuacions no poden ésser conseqüència de decisions preses uns minuts abans, a un bar, ben avançada la nit i amb un parell de copes dins el cos.

Un bon exemple d'actuació fora cap tipus de planificació i sense tenir en compte per res ni els fins que es persegueixen, ni al marc en què es produïen, ni les possibles conseqüències, és la que va tenir lloc fa uns dies (uns vespres, supòs) davant l'ajuntament. Unes persones manifestaven mitjançant una sèrie de pintades anònimes la seva oposició al projecte de urbanització d'Es Canons. Aquesta acció,

molt lloable des del punt de vista de la idea que la mou, és, pens, nefasta i contraproductiva si el que es persegueix és la protecció d'aquest espai natural.

Una novetat respecte a les pintades de caire ecologista fetes anteriorment és que en aquest cas no van signades per cap grup. Personalment crec que l'anonimat no ajuda en res. És més, pens que és un clar símptoma d'irresponsabilitat i de manca de convicció amb el que es fa. Si una persona creu que una cosa és justa, el més lògic és que ho expressi públicament, sense por i amb la cara ben descoberta.

Si bé des del GOB tenim claríssima la nostra postura d'oposició a la urbanització d'Es Canons (i en això hi estem fent feina), volem deixar ben clar per evitar malentesos que no entra dins les modalitats d'actuació del GOB-Artà el fer pintades per les parets, i molt manco portar a terme qualsevol tipus d'actuació sense fer-nos-en responsables. Des del nostre grup pensam que hi ha canals per fer-se sentir sense haver de recórrer a embrutar parets de forma anònima, degradant l'entorn urbà.

És per això que demanaria als autors de les pintades que es replantejassin els seus criteris d'actuació i que, si tots estem dins el mateix carro, unifiquem criteris per tal de no tirar terra damunt les feines fetes. Si no, l'únic que s'aconsegueix és embrutar, tant façanes com col·lectius de persones.

Toni Muñoz. Delegat comarcal del GOB a Llevant.

Carta al director

RECLAM EN PERE

I després de llegir el títol em deman: ¿Qui som jo per reclamar a ningú? I em contest amb una altra pregunta: ¿Carn tendre amb ganes de passar pels calius d'una polèmica, per anomenar-la d'alguna manera, que tan sols he tastat de lluny? Potser. Potser no m'hagi de ficar allà on ningú no m'ha demanat, però pels qui callen i no ho diran i per aquella part de mi que encara creu que hi ha calius pels que val la pena passar, reclam en Pere.

Desaparegut d'aquestes pàgines sense que ni tan sols una raó o explicació lluis per qualche racó d'aquesta publicació, en Pere va deixar d'escriure aquella contraportada i les col·laboracions que mai firmava, però que molts ensumàvem la firma del seu autor a un tir de canó. Parl per aquells que el llegíem, per aquells que disfrutàvem de no entendre moltes paraules i havíem de llegir els seus escrits un parell de vegades; per aquells que estimam el que és nostre malament no hagi passat per passadissos de legalitats burocràtiques, lingüístiques, idiosincràtiques, normativistes, temeroses de la mà correctora del Déu Fabra que ens observa i no observa el que no

coneix perquè l'omnipotència no és una de les seves virtuts, tot i ésser un déu (notareu d'on prové aquesta aproximació a un estil inimitable).

Un pont que ens unia a un passat no tan llunyà, però a vegades remot i per a molts com jo mai no conegut, a través de les pàgines del **Bellpuig**, ha desaparegut. No sé si l'ha fet trabucar el pes de la política, l'administració, l'orgull, la ignorància, la loteria, el temps, el menyspreu, les borrasques... o ha decidit de caure tot sol. Esper, però, que qualcú, sigui qui sigui i si som tots millor, el facem tornar i ens permeti altra vegada creuar a través d'ell als mons que tan bé coneix.

Quan mor un Rei, diuen que diuen: el Rei ha mort, visca el Rei!. Per ara, pel que fa referència al **Bellpuig** i les lletres, en Pere ha mort, esper que molt prest pugui dir: visca en Pere!. Si no, pens continuar lamentant el que és, però que no té per què continuar essent, una gran pèrdua.

Prec a la redacció del **Bellpuig** que tenguí l'amabilitat de publicar aquesta carta i convidi aquells que la formen a recolzar l'escrit amb la seva firma si així ho desitgen.

Miquel Piris Obrador.

ECOS

Moviment natural de la població.
Mes d'AGOST de 1991.

NAIXEMENTS

03.08.91. **Gabriel Massanet Escanellas** fill de Lorenzo i Maria Antonia.

16.08.91. **Xavier Galmés Sureda** fill de Bernardo i Sonia.

22.08.91. **Antonio Brazo Ferrer** fill de Antonio i Maria del Carmen.

22.08.91. **Joan Juan Amengual** fill de Joan i Bàrbara Maria.

MATRIMONIS

18.08.91. **Juan Salvá Rigo** amb **Isabel María Amorós Amorós**.

DEFUNCIONS

04.08.91. **Esperanza Massanet Llitas**. C/ Verge Maria, 33. 67 anys. (Colònia).

06.08.91. **Magdalena Genovard Ramis**. C/ Major, 22. 80 anys. (Colònia).

10.08.91. **Margarita Amorós Ginard**. C/ Crema, 16. 91 anys.

15.08.91. **Antonia Massanet Gili**. C/ Teulera, 31. 83 anys. a) Peu.

15.08.91. **Cristóbal Torrens Ginard**. C/ Major, 67. 76 anys. a) Pilè.

28.08.91. **Francisco Lorenzo De La Rosa**. C/ Joan XXIII, 15. 91 anys.

CANTATE DOMINO

Quan de sobte es deixen de sentir pels nostres carrers el ressò d'una melodia i unes veus d'un grapat d'artanencs, que ara fa poc més de cinc anys s'arreglè per fer factible la continuïtat de l'Orfeó Artanenc i no deixar caure el que fins llavors era uns dels moviments culturals i musicals prou importants del nostre poble, la veritat és que la gent es pregunta, per què?

No només es pregunta per què, sinó més bé es pregunta per què no podem sentir aquelles melodies i cançons d'aquells cantaires que alegraven els nostres cors i sentiments en aquells concerts tan meravellosos dirigits per Tomeu.

Allò més encoratjador és que la gent es preocupa i es senten com astorats quan veuen que l'Orfeó calla.

L'Orfeó no féu el seu ja habitual concert per les festes de Sant Salvador, com molts podem saber.

Sempre he dit que tots els moviments socials i culturals tenen, com molts altres moviments, uns alts i uns baixos; i alguns, fins i tot, malauradament han acabat per desaparèixer. Sortosament aquest no és el cas de l'Orfeó Artanenc.

L'Orfeó Artanenc simplement ha fet una pausa en el seu camí, i en el seu interval podrà novament reanudar la seva sendera i seguir; aquest és el meu desig i supòs que també el desig de molts, manifestant al poble d'Artà el goig de cantar per a un poble i la seva gent.

El qui escriu això no és més que un cantaire membre de la coral, que voldria veure com l'Orfeó s'arregla una altra vegada a l'aula d'assaig, per cantar tots plegats, més fort que mai, el Cantate Domino.

...Tomeu, dona-mos

Un Cantaire.

FENT CAMI CAP A XAUXA

Elena i Roser: professio monàstica

Elena i Roser són dues al·lotes que dissabte dia 21 fan la seva professió monàstica benedictina al Monestir de la Santa Família de Manacor. Amb elles és avui la nostra conversa.

- Què és la professió monàstica?

- Professió monàstica és, en llenguatge entenedor, el compromís de ser i viure com a monges. El que feim ara és un compromís temporal: hem fet dos anys de noviciat i ara aquest pas és un sí més seriós a una comunitat, a un estil de viure. D'aquí a tres anys haurem de renovar aquest sí, llavors d'una forma definitiva en la consagració monàstica.

- Per què monges benedictines?

- Primer pel sentit de comunitat: el cristià no pot viure aïllat, i nosaltres hem triat aquesta forma comunitària. Hem triat la vida benedictina perquè la coneixíem i per la mentalitat d'obertura al temps que té l'estil benedictí. La regla de Sant Benet és àgil i molt humana, sempre en diàleg amb el poble on es viu. La vida benedictina és contemplativa, però no tancada ni de "clausura".

- Com ha nascut la vostra vocació?

- La vocació neix dins la situació personal que un viu de recerca, de desig de qualque cosa, de cercar una manera de ser, unes respostes. Llavors aquest desig es concreta en una comunitat, en un estil que respon a aquella primera intuïció. Una persona sap que ha trobat la seva vocació quan es troba bé, quan sense saber per què -ten'adones que has trobat la llibertat que cercaves, la senzillesa, l'estil comunitari, et trobes a tu mateixa, amb una paraula. Tal vegada aquesta és la última resposta al que és la vocació: que et trobes bé.

- Què han suposat els anys de preparació a aquesta passa que feis?

- Hem aprofundit el coneixement de Déu. Poc a poc ha canviat la imatge que teníem de Déu. A mesura que ens endinsàvem en l'experiència de Déu, deixàvem de banda imatges i representacions. A mesura que aprofundíem l'experiència de Jesucrist, ens trobàvem amb Déu d'una manera tan nova... Això sí, sempre amb l'ajuda de la comunitat i de les mediacions que la vida et posa al davant: la relació amb les germanes, el

Monestir de la Santa Família

treball, la pregària constant, l'estudi. Tot això ens ha duit a redescobrir Déu i ens ajudat a descobrir-nos a nosaltres mateixes. És el resultat d'un treball, del compartir, de l'estudi, de la recerca.

- Per què us dedicau preferentment a la pregària quan hi ha tantes necessitats?

- Nosaltres ens dedicam a la contemplació. Sí. Pot semblar que no serveix per res, però a la natura hi ha moltes coses belles que no serveixen per res: les flors, la música, el cant dels ocells... Jesús tampoc va anar a solucionar el problema dels altres: simplement es va arriscar a viure confiant en Déu. Jesús hagués pogut fer molts més miracles per a solucionar tants problemes... Es va limitar a mostrar el camí, i ell mateix el va passar aquest camí. Per altra banda no és correcte oposar vida contemplativa i vida activa. Tot cristià ha de tenir les dues vertents: pregària i acció. Nosaltres potenciam més la pregària. Pregam per les necessitats del món. I treballem per les nostres necessitats quotidianes: aliment, roba, etc. Tot és necessari i tot es complementa: com el cos humà, que deia Sant Pau. Nosaltres oferim el que tenim: pregària, fraternitat, acollir a tothom com si fos el Crist.

- Que li voleu aportar a la nostra societat?

- Voldríem aportar qualque cosa que hem experimentat: el que fa feliç les persones no és el tenir, el poder.

Voldríem que aquí la gent pogués descobrir que hi ha una perspectiva diferent; un lloc on un es trobi ell mateix i pugui descobrir Déu, la relació fraterna, i altres valors que la vida contemplativa dóna.

- Molts es pensen que les monges viviu en un altre temps i en un altre món. Creis que la gent vos coneix tal com sou?

- Sí, potser la gent no ens coneix tal com som. Som persones molt normals i corrents: sabem riure i plorar. Ens enfadam i ens hem de perdonar, trebal·lam i ens cansam: som cristianes normals. Això sí, volem viure amb radicalitat els dos manaments d'estimar Déu i estimar els altres com nosaltres mateixes. No volem ser "un parallamps de la ira de Déu" com ha dit algú, sinó simplement, testimonis de l'amor de Déu. No som superdones, sinó tot el contrari.

Roser Caminal Homar, 32 anys, mestressa d'escola i treballadora a Càritas, i Elena Espellargues Torquemada, 37 anys, copista de música, fan la seva professió monàstica simple avui dissabte 21 de setembre, festa de Sant Mateu.

L'entrevista difícilment pot deixar veure l'estil joïós, natural, profundament creient, feliç -tal com sona- que es respira en aquesta casa de les monges benedictines. Sou convidats a conèixer-les al Monestir de la Santa Família de Manacor.

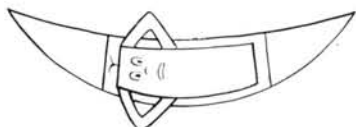
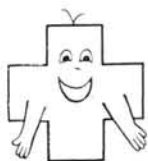
NOTICIES BREUS

Vetlla de Lluc

Amb el tema de fons SUMAM O RESTAM? es prepara la vetlla de Lluc.

Serà el dissabte dia 5 d'octubre. Cal ser a Lluc a les 5 del capvespre

El passat dijous es va començar la preparació d'aquesta vetlla de part de la gent jove artanenca que fa comptes pujar a Lluc. La parròquia d'Artà participarà també a la fira que es montarà en el marc d'aquesta vetlla. L'objectiu de la fira és que les distintes realitats juvenils que hi ha a Mallorca es coneguin i les coneguem.

LLUC - 91 SUMAM O RESTAM?

Comunió als malalts

El divendres dia 4 d'octubre començarem a dur la Comunió als malalts, persones majors i impossibilitades que ho desigen. Avisau a la parròquia o a les germanes de la Caritat, com més prest millor.

DAVANT UN NOU CURS

Comença un nou curs. Ens tornam posar en marxa. Ja sé que això és una manera de parlar. De fet, la vida continua. Comença un nou curs, vol dir simplement que unes accions concretes comencen una nova etapa. Davant aquest fet vull expressar en veu alta alguns desitjos.

La qualitat de les relacions entre les persones. Que hi hagi sempre una bona relació, un estil d'estimació fraternal i incondicional a tothom: una comunitat és un estil de viure. Una parròquia és una casa on tothom és a casa seva.

El testimoni de la fe. El més important no és fer moltes coses. El més important és que allà on som, siguem llum i sal. Presència senzilla, clara, joiosa, compromesa de Jesucrist dins tots els reconcs del nostre poble i dins tots els moments de la vida.

L'Eucaristia és el centre de la nostra parròquia. Tant de bo no es celebràs cap vegada l'Eucaristia sense que quedi clar que és el més important que feim! El més important que fa un cristià és celebrar la fe cada diumenge i donar testimoni del que ha celebrat dins el seu medi de vida.

La capacitat contemplativa és el termòmetre de la vida cristiana. El creixement de la comunitat cristiana estarà sempre en relació al gruix de la capacitat contemplativa dels seus membres. El cristià és un contemplatiu en acció.

Començar un curs, i veure molts membres de l'Església que es posen en marxa en algunes tasques concretes, amb delit, amb il·lusió, amb un estil senzill i fraternal és encoratjador. Que durant aquest curs cresquem en confiança en Déu i en disposició per donar una mà en el que sigui profitós per tot el poble.

Francesc Munar

ALS JOVES

El que fins ara ha estat bisbe de Màlaga, el català Ramon Buxarrais, ha proposat als joves els següents punts de reflexió:

1. Cal que els joves sàpiguen "aturar-se" interiorment; que la velocitat de la moto o del cotxe no els privi d'observar i adonar-se de tot el que passa.
2. Els joves han de cercar raons profundes i convincentes per a la seva vida. No es poden contrariar a limitar la seva il·lusió en les nits del divendres i del dissabte. No han de convertir les discoteques en temples.
3. Els joves han de ser lliures, evitant l'esclavitud de l'alcohol, de la droga, del sexe i de llurs propis interessos.
4. Han de ser constants en el treball i en els estudis. La inconstància genera superficialitat i fracàs.
5. La joventut ha d'apreciar les persones grans, reconeixent els seus valors. No s'ha de donar la culpa als adults de tot el que va malament.
6. Els joves han de ser generosos, envers Déu i el proïsme. Que no endureixin el seu cor si Déu els cridava a integrar-se activament en grups eclesials, a dintre o fora de la parròquia, i sobretot, han de ser generosos si Déu els crida a la vida sacerdotal o religiosa.

ELECTRODOMESTIICS ALQUILER DE PELICULAS

FAX 83 52 70
TEL. 83 61 80

TELYCO
Telemática y Comunicación
GRUPO TELEFONICA

**FAX
TELEFONOS**

CARTA A L'AJUNTAMENT

Amics regidors i batle de l'Ajuntament:

Vos escric quan s'han complit els cent dies des que fóreu elegits, i com que el temps va passant, no convé que la pols d'aquest temps esborri el record i la novetat del vostre compromís amb el poble.

Com a ciutadà -i passats els propde quatre mesos de tempteig, amb l'estiu per mig- permeteu-me somiar amb vosaltres, perquè sigueu els regidors i el batle de tot el nostre poble. Permeteu-me somiar amb vosaltres un Ajuntament sinó unit, almanco amb les forces no dispersades. Que hi hagi diàleg, i fins i tot discussions entre vosaltres; però que, per al bé del poble, sapigueu treballar junts, projectar unitats, col·laborar.

Somii que ens feis sentir que tots som Ajuntament. Cridau-nos, convoca-u-nos, obriu-nos a un treball compartit amb vosaltres.

Ja sé que hi ha moltes obres, ordenacions i neteja a fer, problemes d'edificis i urbanitzacions, conducció d'aigües, etc. Però m'atrevesc a insinuar-vos que hi ha quelcom més important: som les persones, els nins, els joves, els adults, els vells. Hi ha moltes coses que fer en cultura, convivència, animació social, esports... Ho esperam de vosaltres, i ens agradaria que empràssiu en aquestes coses els millors diners.

És necessari plantejar-nos entre

tots el futur. Sé que estau preocupats per mantenir o crear llocs de treball, per millorar la qualitat de vida, però el problema és mal de resoldre.

No vos desanimeu. Som a vegades poc conscients, i és segur que aviat haureu sentit crítiques que no aporten solucions. És una forma un poc toixarruda d'expressar-nos. Però intentarem superar-ho. Ajudau-nos i obriu canals de comunicació, perquè es puguin manifestar les diferents opinions. Cuidau la Colònia com la nineta dels vostres ulls, per lo bella que encara és i no perquè suposa o pot suposar una bona font d'ingressos. Ara que tendrem la carretera nova s'hauria de pensar en un enllaç o correu.

Fins m'atrevesc a plantejar-vos un repte, un desafiament: que retorni al nostre poble el gust pels treballs comunitaris. Que aportem el nostre temps i el nostre esforç per tal de mantenir netes i arreglades les entrades dels camins, les camades, el cementiri, les places i els carrers, perquè floresquin espais de verdor, perquè el trànsit sigui més regulat i ordenat, perquè hi hagi més vigilància... És somiar massa?

Anim i endavant, Ajuntament! És la vostra tasca "ajuntar-nos, unir-nos.

Gràcies.

Un ciutadà.

A L'ESPERA (Andreu Genovart)

- S'està a l'espera que finalitzin les obres del nou edifici de l'Ajuntament de Sa Bassa d'En Fessol; unes obres que, almanco sobre els papers, havien d'estar enllestides el 30 d'abril. Tants de mesos de dilació a la Casa de la Vila ja fa més que beneit.

- S'està a l'espera que comencin les obres de conducció de les aigües, des de la finca de L'Ametlerar, que ja foren adjudicades. Sabem que quan arribi el torn a la Colònia seran uns mesos mals de passar: síquies, pols, fang i moltes molèsties, però serà una millora sospirada i que ja s'havia d'haver feta anys enrera.

- S'espera que prest la carretera que ens uneix amb Artà estigui tota asfaltada i es pugui començar a circular sense necessitat d'haver de fer el cotxe net cada vegada.

- S'espera que la zona de jardins projectada en el creuer dels Abeuradors es faci tot d'una que s'hagin voltat els parterres o pasteres amb les voravies pertinents.

- S'està a l'espera que es digui d'una manera oficial o oficiosa que En Benet Capó Cursach va presentar la dimissió com a representant del batle a la Colònia i que aquesta funció fou encomenada al seu cosí Benet Capó Cursach (de l'estany) funció que, segons sembla, és compartida amb N'Andreu Riera Ferriol (Garrit).

Escacs

Joan Gayà, al campionat d'Espanya individual

Julen Adrián.- En Joan Gayà jugarà el campionat d'escacs d'Espanya individual del 21 al 30 d'aquest més a Lleida, que es jugarà pel sistema suís de 9 partides seguides, una cada dia. "En aquest torneig hi juguen tots els campions provincials" ens ha dit "i enguany el campió de Balears, l'eivissenc Quirós, ha renunciat i per rànkings em tocava a mi".

Al campionat d'Espanya, jugat a Linares (Jaén) per equips entre el 17 i el 24 d'agost, el seu, el Santa Margalida, va quedar en un discret 16è lloc d'un total de 26 participants entre els quals es trobava la flor i nata dels escacs de l'estat. Joan, jugant en el primer tauler, va treure 3 punts de 8, i es va enfrontar a mestres internacionals i grans mestres.

"Estic content de com m'ha anat: he guanyat les partides que havia de guanyar i també he perdut les que tocava. Jugant de primer tauler m'han tocat els plats més forts, amb els millors. He perdut amb el mestre internacional argentí Fernando Braga, el rus Bengolt i el gran mestre espanyol Bellón. He guanyat en canvi a jugadors que tenen ELO nacional, campions provincials, he tret 2,5 punts de 6. És la primera vegada que jug el campionat d'Espanya i m'imagín que em donaran ELO nacional."

El proper dijous 26 a les vuit i mitja hi ha convocada una reunió al Club de Can Matemales per a totes les interessades i interessats a jugar o aprendre a jugar als escacs. Després de les partides simultànies que Pep Fernando Hernández va jugar a les festes i que varen

congregar una gentada, un grup d'aficionats s'ha proposat tornar a muntar un club d'escacs al poble al mateix lloc on ja va funcionar fa anys. Joan Gayà ha oferit la seva col·laboració i ajuda per a aquesta iniciativa.

COEXA, S.A.

CONSTRUCCIONES, EXCAVACIONES Y ASFALTOS

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINARIA

DELEGACIÓN EN CALA RATJADA:

Vía Mallorca, s/n. - Tel. 56 37 48

HORMIGON PREPARADO
BOMBA HORMIGONAR PROPIA
CONTROL CALIDAD - LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A-07 25411-B

Planta: Carretera Arta-Alcudia, Km. 4

tel. (908) 136003

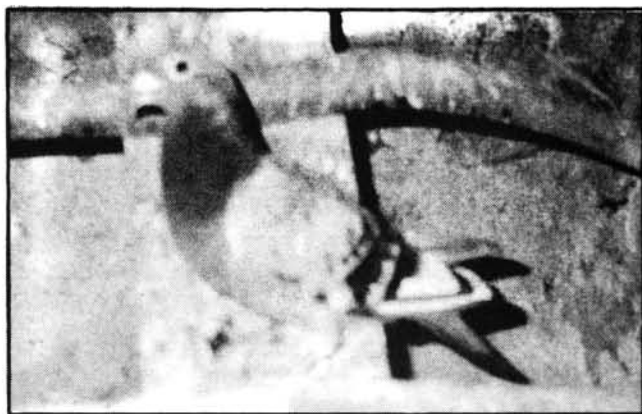
Colombofilia

Un colom d'Eivissa que ha volgut ser artanenc

El fet va succeir fa unes setmanes i el protagonista fou un colom de Sant Antoni de Portmany (Eivissa). Aquest animallet va ser amollat, de bon matí, des d'Almadenejos (Ciudad Real) i a causa d'una forta boirada, que impedia la visibilitat dins la mar, deixà de banda Eivissa (on havia de retornar) i seguí volant fins que, ja gairebé fosca negra, extenuat i sense forces, pràcticament moribund, "va caure" damunt el colomer d'en Tomeu Ginard, que el va recollir.

Mitjançant la numeració de l'anella i a través de la Federació Territorial, es va poder contactar amb el President del club Portmany, senyor Josep Ribas i aclarir que el colom pertanyia al soci senyor Josep Cardona Tur el qual, molt agraït i donant prova de solidaritat esportiva va cedir l'animal al colomer on va ser auxiliat.

Fets els càlculs corresponents, són més de 800 els quilòmetres que hagué de volar aquest colom en un sol dia.

Un bell animal, de raça Van de Vaele-Sion-Delbar X Sion-Fabry

Tota una demostració de resistència física.

Hípica

Comencem la crònica d'avui parlant del que varen esser els resultats de la reunió hípica que va tenir lloc a la pista de Son Catiu el diumenge dia 8 de setembre en motiu de la fira d'Artà. A la reunió va anar-hi un gran nombre de públic d'Artà i la comarca, les carreres foren vistoses, encara que a segons quines hi havia poca inscripció.

Passem ja el que foren els resultats tècnics de la reunió.

A la primera cursa del capvespre, reservada a la categoria del foment, guanyà l'egua del Bar Talayot **Rata Zalea** conduïda per Toni Riera de Manacor, a l'arribada la seguiren la gabellina **Piruetta TR** conduïda per Guillem Mas, el manacorí **Nis Sorim** i l'egua de Ses Terres **N'Arta** a la qual un inoportú bot privà d'una millor col·locació.

La segona carrera va estar reservada a la modalitat de galop i guanyà el cavall dels germans González, **Light Flama**, conduït per Andreu Ferrer (Toro).

La tercera va esser entretenguda i vistosa amb constants atacs, i al final fou guanyada per **Joly Grandchamp** conduïda pel seu propietari Miquel Sard, seguida pels cavalls d'en Tomeu Gili (Sua) **Joiell** i **Loçana** conduïts pel nét i fill respectivament. També cal assenyalar que **Loçana** està fent una extraordinària campanya a l'hipòdrom

de Son Pardo. El quart va esser pel gabellí **Punky**.

La pròxima carrera fou la destinada a poltres de dos anys, generació "S" i fou guanyada pel poltre de Capdepera **Sea Marcus** conduït per Pep Terrassa, seguit per l'altra gabellina **Sa Bona Prim** conduït per Pep Félix González, en tercer lloc es col·locà l'egua d'Es Pont, **Sunita**, filla de l'egua **Unita** i conduïda per Toni Artigues. El quart fou **Son Petit Bo** conduït per Miquel Angel Gili. Cal assenyalar que aquest debutà a Manacor el dia 14 de setembre a l'hipòdrom de Manacor i es col·locà en 4rt. lloc a 1'41'5. També debutà el poltre d'En Tòfol Ferrer (d'El Dorado) **Sempre Dorado**, igualment que hi corregueren **Sorteta** i **Sertorio**.

La sisena carrera fou guanyada per l'egua **Liebre O** conduïda per Joan Amorós seguida de **Mont Sorin R** conduït per Pere Miquel Vaquer (Raiet). En tercer lloc es col·locà el manacorí **Mister Magoo** i en quart lloc entrà l'egua **Meravella** conduïda per Tomeu Gili (nét d'En Sua).

Només quatre participants a la següent, dos forans (una manacorina que aconseguí el primer lloc amb **Lati-tia**, un gabellí amb **Heros de Mei** que aconseguí el segon lloc conduït per Joan Antoni Moya, Vedó) i dos artanencs, **Castanyer** que entrà en tercer lloc

conduït per Miquel Angel Gili i **Light Flame** que féu quart i que ja havia fet un primer a galop el mateix capvespre.

L'estel·lar també només contà amb 4 participants i l'ordre d'arribada fou el següent:

1er. lloc pel crack francès **Pito la Sauge** seguit de **Morloc** a poca distància i el tercer lloc fou per **Plaisir d'Amour**, i en quarta i darrera posició entrà **Paquene**.

Quant a notícies hípiques a nivell de cavalls artanencs arreu de l'illa hem de ratificar l'excel·lent moment de l'egua **Tornado of France** que ha aconseguit un segon lloc dia 7 de setembre a Manacor i un tercer lloc dia 14 als primers elàstics de l'estel·lar del mateix hipòdrom.

També el dia 7 el cavall de Sa Corbaia **Lírico** va sofrir una topada amb la caiguda de Gaspar Rayó sense cap conseqüència.

També cal destacar la notícia que el conegut Antoni Vaquer "Rai" ha efectuat la compra d'un cavall francès que ha corregut durant uns anys a les estel·lars de Son Pardo per semental. El cavall nom **Orio** i és fill de l'excel·lent semental **Caprior**. Al pròxim número donarem a conèixer el seu arbre genealògic així com rècords.

Chade Fontaine II

Futbol

COLLERENSE, 5 - ARTA, 1

Primer partit jugat fora de Ses Pesqueres i l'Artà ja rebé un fort correctiu en un partit pèssim fora mida d'aquests que són per oblidar.

Malgrat l'equip s'avançà en el marcador en el minut deu de la primera part, gol marcat per Tomeu Cursach, els artanencs jugaven sense idees i faltats de concentració. I és que un partit no es pot jugar sense córrer.

Però quan l'Artà semblava, arrel del gol, ensolcar el partit i que les coses pareixien jugar a favor de l'equip, aquest s'adormí i es deixà dominar per un equip que prest empataria el partit. Poc durà l'alegria de l'equip artanenc.

El Col·lerense es posaria al davant en el marcador abans de finalitzar la primera part.

A la segona part el partit seguí en la mateixa tònica, avorrit i sense idees per part dels dos equips.

Mentres tant l'equip artanenc veuria com la pilota traspassaria la línia de gol de la seva porteria tres vegades més. I l'Artà sense cap mena de reacció.

Amb una paraula, partit avorridíssim jugat en els llimbs i encara sense ganes, d'aquests que no fan història.

Tot i això, l'equip pot millorar i ha de millorar perquè pensam que hi ha equip per pujar de categoria.

ALQUERIA, 2 - ARTA, 0

Segona derrota fora de casa i dos punts, que en principi semblaven bons de guanyar, es perderen.

En el minut vint de la primera part, l'equip local marcaria el primer gol del partit. Una sortida en fals del porter artanenc que va saber aprofitar la

davantera local.

En el minut trenta-cinc, l'Artà hagués pogut empatar si en Piris hagués tengut una mica de sort en una jugada personal i en un xut fortíssim que s'estavellà a l'escaire de la porteria. Aquesta fou l'única jugada de gol del primer temps per part de l'Artà.

El segon temps no canviaria en res respecte al primer. Ni l'Alqueria demostrà bones qualitats per jugar a futbol, ni l'equip artanenc creava oportunitats clares de gol.

El segon arribaria a pocs minuts del final, gràcies a un penal que sentenciaria el partit.

L'Artà es troba en aquests moments en el setzè lloc de la taula classificatòria amb dos punts. El segueixen el Sencelles amb un punt i el Petra amb zero punts.

Demà diumenge rebrà l'Independent que es troba en el cinquè lloc amb quatre punts. Cal esperar que l'Artà guanyi els dos punts per així poder començar l'escalada als llocs que li permetran optar per l'ascens.

Altres resultats

JUVENILS

Artà, 1 - Cardassar, 3 (Serra).

CADETS

Avance, 1 - Cardassar, 3 (Ferrer).

Campos, 1 - Avance, 2 (Ferrera i Ferragut).

NOTA D'ULTIMA HORA:

Josep Lluís Grillo Picazo, davant del C.D. Avance a la categoria del Cadets, serà baixa almenys de tres mesos a causa d'un desprendiment de retina. Sens dubte serà una baixa clau per a l'equip. Esperem que millori aviat. Anim Josep!

SORTEIG DE LA MOTO

Com molts ja sabeu, el C. D. AVANCE, rifava una moto Honda N. S. R. per recaptar diners per a les seves despeses.

El sorteig es va realitzar dia 13 dels corrents amb combinació del sorteig de l'ONCE.

El número de la sort va esser el 92.224 que el va vendre en David Piñeiro (damunt la moto) a Sebastià Gomila, Calet. El veim també a la foto amb en Joan Esteva, president de l'AVANCE, que li fa entrega del premi. Enhorabona.

PIZZERIA-RESTAURANTE
EL MESÓN

EIS CAFE

CASA CRISTOBAL I

PLAYA DE CANYAMEL

PIZZERIA-RESTAURANTE **EL MESÓN**

patrocina

**TROFEU AL MAXIM GOLEJADOR DEL
C. D. ARTA**

Lliga de 1ª Regional, temporada 1990-91

Clasificació:

Bartomeu Cursach	2 gols
Miquel Planisi	1 gol

RECEPTES PER BEN MENJAR

Per **Maria Femenías Tous****PAELLA**

Fer un sofrit amb carn, verdures variades, prebe vermell, ceba i tomàtiga. A part es té preparat un brou de peix i gambes i musclos frits. Agafar l'arròs i donar-li color, després afegir-hi una cullerada de sofrit per cap i de seguida s'hi afegeix el brou de peix necessari i una picada d'all i julivert. Quan està fet s'adorna amb les gambes i els musclos.

CALLOS

Es fan ben nets amb aigua i vinagre. Després es bullen durant 4 hores i es tornen a rentar. A part es fa una salsa amb ceba, tomàtiga, xitxeros, herbes (mor-duix, orenga, àpit i llorer), conyac, sal i prebe coent (a gust). Quan està feta la salsa, tirar-hi a dins els callos, tallats petits, i bullir-ho tot durant 10/15 minuts. Ja estan a punt de servir.

GREIXONERA DOLÇA

Es posa: 1 litre de llet, 8 ous, 1/4 de sucre, 6 barrots, 1 poc de sucre cremat al fons de la greixonera, llimona rallada i canyella. Es mescla tot i es posa dins el forn durant 1 hora.

Bon profit!

**ENDEVINETA
de Pere Xim**

Solució a la darrera publicada:
S'uró

La gent mira per comprar
si troba obra fina:
sa pepa per sa nina,
molts bons vins per glopejar,
moltes coses per jugar.
De cada any surt més fina
molt més se vol engrossar.

Solució en el proper número

Els Gorans

PIRIS & ESTELRICH

TORNAREM EL DIA 5/X